

Jaroslav Ježek

1

PÍSNIČKY 1928–1938

35 písni OSVOBOZENÉHO DIVADLA na slova

V+W

ZPĚV A KLAVÍR

STÁTNÍ NAKLADATELSTVÍ KRÁSNÉ LITERATURY,
HUDBY A UMĚNÍ · PRAHA 1955

Ježkovy písne, obsažené v tomto albu, vznikaly za spolupráce Voskovce a Wericha v Osvobozeném divadle v desetiletí 1928 až 1938, od hry Premiéra Skafandr až po revui Pěst na oko, a to v typickém ovzduší mezi oběma válkami, které je patrno na jejich části slovní i hudební velmi výrazně. Tvořili je mladí lidé, jimž radost ze života byla zprvu hlavním námětem jejich veršů i hudby; bezstarostnost rozkošné a úspěšné existence však ponenáhlusila ustoupit tíživým starostem doby, která zrála k válce. A tu se generace opojená krásou světa postavila tváří v tvář nebezpečím, jež ohrožovala lidstvo, a přeměňovala se ve statečný předvoj protifašistického tábora. To je ve zkratce vývoj Osvobozeného divadla a náš výběr písni jej zřetelně prokazuje.

Jaroslav Ježek spojil v těchto písňích bohatou melodiку s rytmem tehdejších tanců, jimiž svůj projev oživil a přiblížil posluchačům i pohybově. Že to nebyly pouhé sezónní výrobky, které se rychle vyžijí a zpravidla už nevzkřísí k trvalejšímu životu, o tom svědčí jejich neutuchající obliba. Je v nich uloženo mnoho krásné hudby a najde se v nich i pestrost druhů; rozmanité odstíny lyriky, humoru a revolučnost jimi procházejí od začátku do konce. Ježkovo mnohotvárné umění sloužilo nejenom soukromým citům, nýbrž i obecné potřebě: v tom je jeho pravdivost a mohutná síla. Přirozeně, že mu vydatně pomáhal text obou spolupracovníků, zpravidla živý, vtipný a nebojácný, leckdy znamenitý. Slovní část je ovšem vázana většinou na dobové události a čím více se vzdaluje do minulosti, tím spíše musí být komentována. Autoři chtěli přinášet posluchačům radost a povzbuzení; ale, ačkoli tvořili vědomě příležitostné písničky, obdařili je takovým půvabem a takovou závažností, že poskytují radost a povzbuzení i nám.

Náš výběr sáhl do samých začátků vědomé spolupráce tří autorů, kteří utvořili jednotu při hře Premiéra Skafandr v divadle Adria na Václavském náměstí v roce 1928. Ježek složil na zkoušku meziaktní hudbu k činoherní komedii a rozhodující úspěch, kterého ihned dosáhl, ho již trvale připoutal k oběma druhům. K této činoherní hudbě byly později připsány texty a takto vzniklé písni přešly do dalších her nebo filmů. Vrtošivá hudba předehry vyvolala představu strážníků hašteřících se o to, kdo z nich bude mít noční sužbu. Foxtrot TŘI STRÁŽNÍCI se stal symbolický pro trojici autorů Osvobozeného divadla a píseň tím velice získala na oblibě. Sladká melodie waltzu dala podnět k lyrické písni o vysněném dívčím jménu ZASU. Rozšafný foxtrot závěrečný se hodil ke komické představě o cestách a o dobrodružstvích pod vodou v ochranném obleku potápěčském v souhlase s námětem hry. I byl přezván na SKAFANDR FOX.

Jestliže všechny tři písně vznikly napřed hudebně a dodatečně textově, zrodil se TMAVOMODRÝ SVĚT (začleněný do Ostrova Dynamitu z roku 1930) na prázdninovém zájezdu do Brna současnou spoluprací všech tří autorů. Pomalý blues, vyvolávající představy o tmě, modré barvě a smutku, byl drahý Ježkovi, který málo viděl a nade vše miloval barvu soumraku.

Skladatelovu popularitu širokého rozsahu založilo tango MERCEDES (ze Severu proti Jihu z roku 1930), které temperamentně opěvuje půvaby krásné Španělky. Oba komikové podnítili proslulost tanga tím, že zpívali jeho parodii (Voskovec v ženském převleku!) a uvedli jí obecenstvo vždy do divokého veselí. Protože hra pojednávala o válce, zaujali k ní v POCHODU NEUTRÁLŮ odmítavé stanovisko a prozradili tu jednoduchý a bezpečný návod, jak jí zamezit. Ježek k pochodu dodal říznou melodii, a tak autoři Osvobozeného divadla zasáhli po prvé do politiky, zatím spíše bezděčně a s humorem.

Protože se Mercedes stala tak úspěšnou, bylo voláno po dalším tangu v nové hře (Don Juan a comp. z roku 1930) a Ježek je poskytl písní PRODÁM SRDCE. Na rozdíl od legendárního svůdce je Juan naší revue dosud nezkušený mladík, proto nabízí žertem své volné srdce ke koupi. Jestliže Isabel mluví o něm v DON JUAN WALTZU jako o záletníkovi, měla patrně tušení, že se ten kluk později zkazí, neboť nelze předpokládat, že viděla Mozartovu operu nebo četla Molièra.

Z milostné lyriky Dona Juana přeskočili autoři v Golemovi (1931) do rozmarného tónu a vychválili své schopnosti v mušketýrském POCHODU STOPROCENTNÍCH MUŽŮ. Honosní hrdinové z doby Rudolfa II. se ještě v téže hře převlékli do soudobého civilu a rozebrali v PRAŽSKÉ JAVĚ povahopis Pražanů hašlerovsky staromilných, přemrštěně moderních a příslušníků vagonové kolonie, jimž je „vo voko vokolo baroka flinkat se bez floka“ a kteří se těší na sníh, „z jehož odklizení koukalo by makání a prácička“. A protože od úspěšných začátků svého divadla prodělali rozmanité zvraty, napomenuli se a utěšili zároveň písní NIKDO NIC NIKDY NEMÁ dialektickým tokem věcí: štěstí není trvalé, proto nezpochněme, a smůla není věčná, tedy nohu za krk si dávat nebudeme.

Mladí autoři poskytli ještě zkušenou radu do života formou bajky v následujícím Caesarovi (1932): mravenec sděluje udivenému filosofovi, že se chechtá, ačkoli ho před chvílí div nesežral vrabec; kam bychom přišli, kdybychom měli neustále brečet nad skutečnými nebo možnými nesnázemi? (EZOP A BRABENEC). A tutéž útěchu vyslovili později ve STONOŽCE (film Svět patří nám z roku 1937): co ta by měla dělat, když se věčně obouvá a zouvá, nebo co když jí rozbolí nohy? Je tedy třeba čeliti osudu s klidem a úsměvem. A protože móda tanga ještě nevyprchala, usmířili egyptskou královnu Kleopatru, kterou v ději Caesara náležitě pomluvili, obdivnými verši, na které Ježek složil vřelou hudbu (KLEOPATRA). Pod maskou římského imperia z I. století před Kristem podali autoři satiru soudobé fašistické diktatury v Itálii a v rumbě EVROPA VOLÁ si postěžovali, jak to s naším kontinentem mizerně vypadá.

Byli rádi na světě a v pomalém foxtrotu PENÍZE NEBO ŽIVOT se k tomu přiznali

(ve stejnojmenném filmu z roku 1932). Ale třeba se rádi smáli, vpašovali leckdy do svých her pomalé a smutné tance, kterým říkali s přátelským posměchem cajdáčky. Poskytovaly v rušných dějích žádoucí změnu nálady: tak ve Světu za mřížemi (1933) uvažovali o tom, že ŽIVOT JE JEN NÁHODA a že do něho vnáší štěstí jedině láska; ovšem i ona je náhodná a blues v Robinu zbojníku (1932) PROČ NEMOHU SPÁT je naplněn milostnou melancholií, vyplývající z citových nesnází. KLOBOUK VE KŘOVÍ (Osel a stín, rok 1933) vyjadřuje velmi působivě pocit osamělosti, který se u skladatele po stiženého zrakovou vadou mohl časem vyskytnout, třeba byl překonáván touhou po družnosti a lidském společenství. V téže hře se zatvářili zkušeně a ústy paní Synekdochy pronesli ménění, že se nemáme zatěžovati tím, co bylo a snažit se dále žít, co je, ať je to jakékoli (MINULOST PŘES PALUBU).

V milostných písňích byl více doma Ježek, který se v nich mohl rozezpívat, než autoři textů, kteří se citového soukromí zřejmě ostýchali a kteří si přišli mnohem spíše na své v popěvcích, kde něco kritisovali nebo se něčemu posmívali; to hovělo lépe jejich chytrému postřehu a jejich velkolepé vyřídilce. Tak v Oslu a stínu podali přehled společenského vývoje od osudného vynálezu kola, který byl vyhnán do nemožnosti a dovedl soudobou společnost do krisí, s nimiž si neví rady, chytajíc se všeho možného — i symbolu osla, který představoval ve hře nacistického diktátora a jeho hýkání, jež tu nahrazovalo řev jeho propagandy (CIVILISACE). A kromě úvahy politické si ještě neodpustili výpad proti šosáctví soukromému opět formou bajky: mladý osel poslechne rady starších příbuzných (strejčka vola a tety krávy!) a neopustí osvědčené střední cesty; ale pojde na ní hladky, protože všechna tráva na ní byla dávno sežrána (ZLATÁ STŘEDNÍ CESTA).

Osel a stín byl zaměřen proti tupé surovosti nacismu tak ostře, že tehdejší německé velvyslanectví usilovalo o zákaz hry. Ale další revue (Kat a blázen z roku 1934) napadla diktaturu ještě důrazněji, vyvolavši dokonce manifestace domácích fašistů v divadle. Přesto že byl Kat a blázen hrou především politickou, vyvážili autoři její ústřední myšlenku pestrou směsí jiných dějových motivů, z nichž vyplynuly také obsahy našich písni: ŠATY DĚLAJ' ČLOVĚKA se posmívá lehkým popěvkem pověře vnějšku, jímž svět chce být šálen, nepřihlížeje ve své povrchnosti k vnitřní hodnotě. SVÍTÁ je ranní zastaveníčko pod oknem milenčiným. KDYŽ JSEM KYTICI VÁZALA se blíží vřelou prostotou hudby i textu lidové písni. PEKLO I RÁJ se snaží ve verších charakterisovat lásku jako souhrn protikladů a opěvuje ji vláčným tangem argentinské příchuti. Dráždivý kolorit Španělska našel odlesk ještě v revui Rub a líc (1936), kde další tango (O ŠPANĚLSKU SI ZPÍVÁM) velebí krásnou zemi za Pyrenejemi.

Teprve v Baladě z hadrů, kterou hráli roku 1935 v divadelku Rokoko jako Divadlo spoutané, když je fašisté vytlačili na čas z divadla U Nováků, propukla i v písňích otevřeně politická nota. Pod maskou prokletého básníka středověké Francie, Františka Villona, vznesli protest proti zlořádům současné společnosti. HEJ, PANE KRÁLI, říká jedna z písni, jdi se podívat mezi lidi, uvidíš za den tolík býdy, že nebudeš mít klid do smrti. Blues SVĚT NA RUBY líčí těžké ovzduší před druhou

světovou válkou, kdy se pálico laciné žito, aby zdražil chleba a kdy plynová maska překážela milencům v polibku. **POTOPA** srovnává soudobé obklíčení nacismem s biblickou zkázou světa, ale utěšuje se jistotou, že to tak nezůstane a že se nakonec budeme smát my. Pochod **PROTI VĚTRU** (zařaděný i do revue *Panoptikum 1935*) je myšlen velmi vážně: byla to bojová hymna proti hnědému moru a zněla nejenom v letech třicátých, nýbrž i tajně — a o to účinněji — za doby okupace.

Autoři Osvobozeného divadla se snažili přinášet v nebezpečných chvílích útěchu: v **NEBI NA ZEMI** tvrdí ve stejnojmenné hře (1936), že nemáme o spravedlnosti a kráse života na zemi pouze snít, nýbrž že si je máme sami uskutečnit. V **Těžké Barboře** (1937) odpověděli biblickým příběhem o malém Davidovi, který skolil kaménkem hrozivého obra Goliáše, na chystaný přepad Československa nacistickým Německem. Nemusíme se bát, ale potřebujeme mít odvahu! Proto vytvořili ještě několik pochodových zpěvů, které nám nalévaly do žil novou krev. **HEJ RUP** (ze stejnojmenného filmu z roku 1934) řeší hospodářskou krizi širokým společenstvím mas. **SVĚT PATŘÍ NÁM** (film z roku 1937) říká krásná slova o tom, že je pro všechny dost místa, jen za to vzít a plivnout do dlaní. Tato radostně bojovná hudba se zpívala již v Ježkově době jako hymna a v osvobozené vlasti při ní pochodovaly tisíce mladých mužů a žen při slavnostních příležitostech.

I když naše album přináší jen úsek Ježkových písni, přece podává přehled o tom, jak různá a cenná byla náplň tohoto umění. Svého velkého nadání užil Ježek se zdarem a s velkou zásluhou k útěše a posílení svých současníků. Ale protože je to dobré a trvalé umění, nasloucháme i my dnes jeho písni s nemenším okouzlením. Přes vzdálenost doby, přes změnu vkusu, přes jiná hodnotící měřítka Ježek žije. Mluví nejenom k těm, kteří poznali nezapomenutelné divadlo ve Vodičkově ulici a prožili jeho slávu, je ku podivu neméně blízké i zcela mladým lidem, kteří se seznámili s Ježkem pouze na gramofonových deskách a v rozhlasu. Je to důkaz životné síly i hodnoty tohoto umění, které podle slov básníkových bylo vytvořeno na míru člověka a věrně mu sloužilo a dosud mu věrně slouží.

Václav Holzknecht

TŘI STRÁŽNÍCI
 (THREE POLICEMEN STEP)
 Foxtrot ze hry „Ostrov Dynamit“

Slova: VOSKOVEC a WERICH

Hudba JAROSLAV JEŽEK

Moderato (Tempo di foxtrot)

KLAVÍR

Moderato (Tempo di foxtrot)

KLAVÍR

f

ff

p

p

mf

ff

ZPĚV

p

Před strážníci — stáli truchli - ci tři strážníci a - si ve tři vno-ci.

p dolce, poco marc.

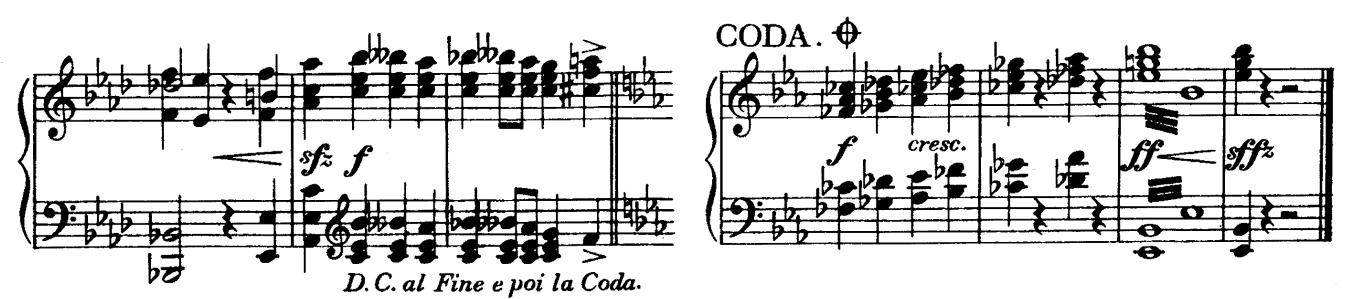
Strážníci tři — by - lí v roze - pří, kdo zůstane hlídat na strážníci.

A že se ne - pohodli, ne - mě - li po-hod-lí.

Před strážníci — stáli plačí - ci, na u - li - ci sa-mi tři strážníci.

pp

sfz

ZASU
WALTZ ZE HRY „OSTROV DYNAMIT“

Valse lento

ZPĚV

KLAVÍR

VERSE

p

1. Lí - bí se mi hez - ká jmé - na a to zej - mé-na žen - ská jmé - na.
 2. Ne - mám už rád žád - ná jmé - na zej-mé-na žád-ná žen - ská jmé - na.

cresc.

p

1. Ně - kdo vo - lí bar - vu vla - sů a já pa - su po jmé - ně Za - su.
 2. Od té do - by co znám Za - su, dáv - no už po jmé - nech ne - pa - su.

cresc.

mf

1. Pro - to jsem si vy - šel na pro-me-ná - du pro pa-rá - du koupit li - mo - ná - du.
 2. Pro - to že jsem vy - šel na pro-me-ná - du pro pa-rá - du koupit li - mo - ná - du.

f

mf

pp

REFRAIN

1.-2 Kdy - bych byl ne - vy - šel, ne - byl bych u - sly - šel, že se jme - nu - je Za - su.

p

Už mne nic ne - ba - ví, vlez - lo mi do hla - vy, že se jme - nu - je

pp p

Za - su. Zdá se mi tři - krát po so - bě, má

mf p pp

Za - su je - nom o to - bě. Hez - ká čí ne-hez-ká, pro mne pla - tí dneska

p

tvo - je jmé - no Za - su. -su. rit.

rit.

The musical score consists of six staves of music for piano and voice. The top staff is for the piano, indicated by a treble clef and a bass clef. The vocal part is in soprano range, indicated by a soprano clef. The lyrics are written below the notes. The score includes dynamic markings such as **p** (piano), **pp** (very piano), **mf** (mezzo-forte), and **rit.** (ritardando). The piano part features chords and some melodic lines. The vocal part follows the piano's harmonic progression, with some melodic leaps and sustained notes.

SKAFANDR-FOX

Moderato (Tempo di slowfox)

ZPĚV

KLAVÍR

VERSE

1. Maminka moje rozumí láčko - stó ří - ka - la: „Vyrostek E - du - ar - de, budeš vel - ký.
 2. Tak si vám to pěk - ně ne - su kolem tý - te - su, mřížím si ke ko - rá - lo, věnuj - su.
 3. Po - čí - tám, že za Ná - kon - a - si tak ho - di - ru, kompletní ba - de - me mi - ti ro - di - nu.

1. Dám ti ska - fan - dr. pù - jdeš na van - dr pod vo - du."
 2. Pot - kám na - já - du, po - ví - dá, „Já jdu za te - bou."
 3. To bu - de hli - na, bu - du mit sy - na pod vo - dou.

1. De fac - to se ma - min - ka a - ni ne - my - li - la, ta - ti - nek ří - ká: „Ros - teš ja - ko z vo - dy."
 2. De fac - to se na - já - da a - ni ne - my - li - la, u - za - vře - li jsme sňa - tek dle do - ho - dy.
 3. De fac - to se na vě - ci to - homoc ne - změ - ni, řek - nu mu, až po - ro - ste ja - ko z vo - dy.

f

dim.

1. Už mám ska-fan - dr, cho-dím na van - dr do vo - dy.
 2. Má - me ska-fan - dr, jde se na van - dr do vo - dy.
 3. „Tu máš ska-fan - dr, jdi si na van - dr do vo - dy.

dim.

REFRAIN

1.-3. Ni - kde na svě - tě ne - ní to - lik ha - vě - tě, ze

1.-3. všechnyví - ce mi-lu - ji cho - bot - ni - ce. Já na procház -
 { mi-lu-jen cho - bot - ni - ce. My na procház -
 at más rád cho - bot - ni - ce. Na svou procház -

mf

1. ku si na prováz - ku ve - du ma - lé - ho žra-lo - ka,
 2. ku si na prováz - ku vedem ma - lé - ho žra-lo - ka,
 3. ku si na prováz - ku ve - diž ma - lé - ho žra-lo - ka,

1.-2. 3. rit.

1. s kterým jsem jed - na ru - ka.
 2. s kterým jsme jed - na ru - ka.
 3. s kterým bud jed - na ru - - ka.

f *ff*

ff

ff

TMAVOMODRÝ SVĚT
BLUES ZE HRY „OSTROV DYNAMIT“

Tempo di blues

ZPĚV

KLAVÍR

Ne-to-li-ko,

že je tma, a-le ne-vi-dím, vín-že je tu všude tma, já ji ne-vi-dím.

Vidím je-nom to, že ne-vi-dím nic, když připustím, že vidím, měl bych vi-dět víc.

REFRAIN

Svou hlavu trup, dvě ru-ce, nohy ne-vi-dím. Tak, kam se podél můj doposud dokonalý

The musical score consists of four staves of music. The top staff is for the voice (ZPĚV) and the bottom staff is for the piano (KLAVÍR). The vocal part starts with a short melodic line followed by lyrics. The piano part features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes. The middle section continues with more piano chords and lyrics. The final section, labeled 'REFRAIN', includes both vocal and piano parts with a repeating melodic line.

zrak? Navšem le-ží neproniknutelně modrý mrak, tmavomodrý mrak.

 Sám nevím a-ni, kudy jí-tímáma kam, a to, že nahlavě tmavomodrý klobouk mám,

 to je prá-vě klam. Nemám hlad, tak co mi naplat, že iní chut-ná,

 co naplat, že ač nemám hlad, du - še smut-ná. Pět ne-děl, se-dm hodin, tři měsice a šest

 let melan-cholic-ky jsem pozo-roval svět. Tmavomodrý svět.

MERCEDES
TANGO ZE HRY „SEVER PROTI JIHU“

Tempo di tango

VERSE
p

ZPĚV

KLAVÍR

1. Bou - ří v o - čích, krev na du - ši,
2. Vrak na mo - ří, vě - zeň vpoušti,

1. v srd-ci sl - zy mám, na to svo - je slo - vo já - vám_ dá - mám, Mer-ce - des.
2. to vám přisahám, tak sám si bez vás já při - pa - dám, Mer-ce - des.

Se svou bí - dou, se svým žá - rem,
Mr - tvé do - my, mr - tvá mě - sta,

1. mu - sím zů - stat sám vždyt vás ú - směv do - sud ne - znám.
2. mr - tvou lá - sku znám, jen vás ú - směv do - sud ne - - - znám.

3. Na ne - bi, na němž svítí va -še dvě o - či, schází jen du - ha ú - smě - vu.

p

Bou-ří v o-čích, krev na du-ši, v srd-ci sl-zy mám, vždyť váš ú-směv do-sud ne - znám.

REFRAIN

p dolce

1.-3. Le-tí - cí hvě-zda s ne-be, Mer-ce-des, bled-ší se ne - zdá te - be, Mer-ce-des.

p dolce

Proč tvé ru-dé srd-ce do tvých skrá-ní, proč ví - ce kr - ve ne - vhá - ní?

p

Tvou ru-dou kr - ví a - si, Mer-ce-des, zru-dly tvé zla - té vla-sy, Mer-ce-des.

Ru-dý ú - směv na two - ji ble-dou líc, víc ne-chci už nic, Mer-ce - des.

POCHOD NEUTRÁLŮ
ZE HRY „SEVER PROTI JIHU“

Tempo di marcia

ZPĚV

Nic ne-ní hor - ší, než bý - ti sám ve dne v no-

KLAVÍR

ci, v bou-ři, oh - ni, kru - po - bi - tí, sám bez po - mo - ci. Hor - ší je je-nom

vál - ka, kdo by se jí ne - bál? Vál - ky by se ne - bál je - nom ne - ut -

rál! Má - me všich-ni vál - ky dost,

at mi ně - kdo řek - ne, proč se vál - ka ve - de? Z vál - - ky

mů - že mít ra - dost ten je-nom, kte - rý tu vál - ku sám ne-ve - de.

Kdy - by kaž - dý zů - stal ne - ut - rá - - lem, zhy - nu-la by vál - ka, byl by

mír! Vál - - ka af se ne - ve - de! At

má - me stá - le mír!

p

f

pp

rit. (ad lib.)

ff

p a tempo

f

1.

2.

PRODÁM SRDCE
TANGO ZE HRY „DON JUAN & COMP.“

Tempo di tango (Moderato e un poco maestoso)

ZPĚV

mf

1. Proč mám hla - vu, proč mám ru - ce, proč mám tě - lo, vím, jen
 2. Proč je svě - tlo, proč jsou no - ci, proč je ži - vot, vím, jen

KLAVÍR

mf sempre

1. proč mám srd-ce sám so - bě ni - kdy ne - po - vím. V hla - vě o - či, kprá - ci ru - ce,
 2. proč mám srd-ce sám so - bě ni - kdy ne - po - vím. Svě - tlo pro stín, noc je pro den,

1. —————— 2. ——————

1. k ži - tí tě - lo mám. Jen o svém srd-ci nic ne-vím, mar - ně há - dám!
 2. smr - ti ži - vot dám. Jen o svém srd-ci nic ne-vím, mar - - - - ně há - dám!

p sub.

3. Kam já to své srd-ce, kam já je dám, mám já to sta - ro-sti, jsem na ně sám.

f

p sub.

f

Proč mám tě-lo, proč mám du-ši, proč mám zemřít znám, leč o svém srdci nic ne-vím, mar-ně há-dám!

REFRAIN
p dolce

Kaž-dý mo-je do-bré srd-ce chvá-lí, mne však jen pá-lí, ne-dá mi spát.

p dolce

p sub.

Ne-smí-te se di-vi-ti mé tou-ze, že je chci z nou-ze pro-dat!

p sub. *pp*

p

Ne-má-li kdo srd-ce, ať je kou-pí, vždyť ne-pro-hlou-pí, já rád pro-dám.

p

dim.

Já znám jen je-dnu a ta ne-kou-pí, já jí to srd-ce dám.

dim. *f*

DON JUAN-WALTZ
ZE HRY „DON JUAN & COMP.“

Tempo di waltz

KLAVÍR

Piano part in 3/4 time, key signature of B-flat major. Dynamics: piano (p), forte (f), piano (p).

ZPĚV

ZPĚV

p

Čím že kdo, čím že kdo, čím za-chá - zí, tím ta-ké ví - ce mé - ně schá - zí,

p

zná - mo-li zmí - ně-né pří - slo-ví vám, mé - ně je znal Don Ju - an.

p

mf

Lás - ka že za - bi - la ho lí - bez - ná, Don Ju - an sám ne - zná.

f

REFRAIN

p dolce

Znám Do-na Ju-a-na, znám ho jen od rá-na, já ho mám a-si rá-da.

p dolce

Má-lo mi sli-bu-je, ví-ce žen mi-lu-je, já ho mám pře-ce rá-

da. Já o-prav-du ne-vím včem to vě-zí, lá-s-ce že

ne-kla-du vú-bec me-zí. Vám, Do-ne Ju-a-ne, mé srd-ce zú-sta-ne,

nám že-nám va-še zra-da. da.

1. 2. 3d. *pp* *

POCHOD STOPROCENTNÍCH MUŽŮ

ZE HRY „GOLEM“

Tempo di marcia

ZPĚV

Tempo di marcia

The image shows the first ten measures of a musical score for orchestra. The key signature is B-flat major (two flats). The time signature changes from common time (indicated by '8') to 6/8. Measure 1 starts with a forte dynamic (f) in the treble and bass staves. Measures 2-4 show a rhythmic pattern of eighth notes and sixteenth note pairs. Measures 5-7 continue this pattern with some eighth-note chords. Measures 8-10 conclude the section with a final forte dynamic (f) followed by a piano dynamic (p).

VERSE

1. My má - me er - by dva z šar - vá - tek ro - ze - drá - ny,
 2. My má - me srd - ce svá A - mo - rem pro - bo - dá - na,
 3. My má - me mo - dří - ny když vy - le - tí - me z brá - ny,

A musical score for two voices and piano. The vocal parts are in soprano range, and the piano part is in basso continuo range. The vocal parts sing in Czech, while the piano part provides harmonic support. The score includes three staves: a soprano staff for the first singer, a soprano staff for the second singer, and a basso continuo staff for the piano. The vocal parts enter at different times, with the first singer starting earlier than the second. The piano part has sustained notes and chords throughout.

1. nám	jen	za-la-ho-dí	sal-vy a z dě - la rá - ny.	S ná - mi	je	po-tíž,
2. nám	jen	za-la-ho-dí	když u-smě-je se dá - ma.	S ná - mi	je	po-tíž,
3. my	má -	me er-by sic,	leč ga-tě ro - ze - drá - ny.	S ná - mi	je	po-tíž,

p

1. my dva jsme to-tiž	me-zi mu-ži	dvě	bí- lé	vrá	-	ny.
2. kaž -dý z nás to-tiž	me-zi mu-ži	je	bí- lá	vrá	-	na. 1-2. Pro-to-že
3. my dva jsme to-tiž	zne-u-zna-né	dvě	bí- lé	vrá	-	ny. 3. Ač-ko-liv

my jsme sto - pro-centní mů - ži, nic než-li kost a sval ve zdra - vé
 f

ků - - ži. My má-me hla - vu Da - vi - da a tě - lo Go - -

li - á - še. Co zba-bě - lec se bo - ha-pu - sté chvá - -
 (2) Co Don Ju - an

stal, to na - ši - nec jen le - vou ru - kou za - stal, nám žena kaž - dá rá - da ho - dí

rů - ži, pro-to - že my jsme sto - pro-centní mů - ži.
 f marc. 1. 2. 3.

PRAŽSKÁ JAVA

ZE HRY „GOLEM“

Tempo di valse
(Moderato e sempre marcato)

mf VERSE

ZPĚV

KLAVÍR

1. Stát - ní sta-ti - stik do-ká - že, že ve Vel - ké Praze
2. V ú - vo-dujsem děl, covPraze zji - ště - no je sta-ti -

1. vždy - cky, bý - val bo-hu - dik u vše-ho li-du smysl e-ste - ti - eký. Dú - kazem je nejenom pražskýbarok,
2. sti - cky, ted bych ří - ci chtěl, ja - ký je druhý názor e-ste - ti - eký. Ná - zorten je tangentou urba-ni-smu

1. leč i A - ven - ti - num, má - li někdo pře - e - ste - ti - eký ná - rok má - me tu Er - ne - stinum ne boUmPrum.
2. v in - ten - cích pu - ri - sunu a de - ri - vá - tem je konstrukti - vi - smu sprin - ci - pi - el - ní ba - sí bauhausis - mu.

1. Zruč - ný sta-ti - stik roz - děl - i vku - slidu ka-te - go - ri - eký v dru - hú ně - ko - lik, kteřímse v Praze něco lí - bí
2. Má žert na stra - nu i dal - ši názor so - je raison dè - tre. Ná - zor Praža - nů co nemaj' nazimníka - ni na

1. vždy - cky. Dú - stoj - ná je první ka-te - go - ri - e ta ze zla - té Pra - hy ži - je a ty - je u Fle - ků zpí -
2. sve - tr. Ná - zor té - to třetí ka-te - go - ri - e, ví - no či - sté o Praze si na - li - je z pe - ri - fe - ri -

REFRAIN
p sub.

1. vá a sl - zy jí ka-nou-přitom do pi - va. Po sta - rých zá - meckých scho - dech si vy - le - zí,
2. e, když si o Praze zpí-vá-vá a - ri - e: Je - žiš - ko - vy brej - le, ta Praha je vel - kej šad,

p sub.

1. a ve vú - ni be - zu na Malou stranu sle - zu, pak, jak pan Jo - ha - nes za Koňskoubránu pů -
2. mer-glemít a ne-mít hlad, fó - rovejbych ne-byl tak. Vo - no to ba - ro - ko ne - ní špatný pro vo -

1. jdu. Jin - de než v tom sta - rém do - mě na Ma-lé Stra - ně bydlet ne-bu-du. Kou - zlo střech prej - zo - vých
2. ko, jen že je vo vo - ko vo - ko-lo ba - ro - ka flinkat se bez flo - ka. Ješ - tě že ta - dy je

mf

1. mo - der - noumi ne - kaž - te, au - to - bu - sy za - raž - te, no - vo - stav - by za - kaž - te. Kamenná pohádka
2. kom - fort pe - ri - fe - ri - e, z va - gon - ũ ko - lo - ni - e, v tý se to pri - ma - ži - je. Kéž by vsněhový háv

cresc. *f* *p sub.*

1. by vsněhový hávse ha - li - la mě - tesna - hu, zachovejte sta - rý ráz na - ší Prahy s ú - ctou Klub za starou Pra - hu.
2. při - vo - dě - la sená - mstov - vě - ža - tám a - tič - ka, aspoň z vodklízení sněhu koukalo by ma - ka - ní a prá - cič - ka.

mf

NIKDO NIC NIKDY NEMÁ
FOXTROT Z FILMU „PUDR A BENZIN“

Moderato

ZPĚV

KLAVÍR

VERSE

Ce - lé lid - ské po - ko - le - ní mě - lo by víc po - ko - je,

REFRAIN

kdy-by by-lo to, co ne-ní a ne-by-lo, to co je. Ni-kdynic ni-kdo ne-má

mí - ti za de - fi - ni - tiv - ní, neb ni - kdy ni - kdo ne - ví, co se mů - že stá - ti.

p

Řek-ne se, tře ba že se to a to sta - ne tak a tak, o - no to pak do - pad-ne

p

do - ce - la na - o - pak.

{ 1. Řek-ne - te - li dnes ži - vot je pes,
2. Dnes je čtvr - tek, zí - tra pá - tek,

pp sub.

p

co má být zí - tra za zví - ře, když je dnes pes. Pro - to - že
vso - bo - tu svá - tek, vne - dě - li je den ma - tek. Pro - to - že

p

a - ni ten pes ne - ní dnes de - fi - ni - ti - vní, ne - ví se, zda - li se
a - ni ten den ne - ní dnes de - fi - ni - ti - vní, ne - ví se, zda - li se

mf

ze psa vlk ne-mů-že stát.
ze dne noc ne-mů-že

f

2. *f*

stát.

ff

sfz

8

EZOP A BRABENEC
FOXTROT ZE HRY „CAESAR“

Moderato (Tempo di foxtrot)

ZPĚV

KLAVÍR

The piano part starts with a sustained note, followed by a series of chords. The vocal part enters with a melodic line.

VERSE

Jednou z lesa domů se ne-sa mou-drý E-zop, potkal brabce, který bra-benec má-lem

The vocal line continues with lyrics, supported by the piano accompaniment.

se-zob. Bra-be-nec se chechtá, E-zop se ho hned ptá, če-mu že se na trá-věvle-se

The vocal line continues with lyrics, supported by the piano accompaniment.

REFRAIN

p dolce

prá-vě ře-hlá? „Já,“ po-ví-dá bra-be-nec, „se ta-ky rád hla-si-tě

The vocal line continues with lyrics, supported by the piano accompaniment. The piano part features a recurring eighth-note pattern.

chechtám, chech-tám, když pu-pe - nec ky-se-li-nou lep-tám. Vím, totiž ten
 brabenec, mravenečník, že se mě neptá, ne - ptá, pozre mne, ať se chechtám, nechechtám.
 Kampak by to do-šlo tře-ba s pou-hou pon-ra - vou, kdy-by mě-la
 pla-kat, že je pta-čí po-tra-vou. Ty, ač ne-jsi bra-be-nec, seta-ky rád hla-si-té
 chechtej, chechtej a navou bí-du si nezareptej! 1. 2. tej!

STONOŽKA
FOXTROT Z FILMU „SVĚT PATŘÍ NÁM“

Tempo di foxtrot

KLAVÍR

VERSE

Já vám nemám ty-hle li-di rád,
co senechť a ne-u-měj' smát. *mf*
Řek-ně-te mi,

má to smy-sl, po-fád si ka-bo-nit my-sl, vždyť si člo-věk mů-že brát. pří-klad ze zví-

REFRAIN

řat. Dej-me to-mu sto-nož-ka, co má prá-ce s o-bou-vá-ním

jen se o-bě-da doč-ká, zač-ne se zou-vá-ním, na kaž-dou to-tíž

nož - - ku má po - nož - ku, vbo - tě vlož - ku a sta - čí blá - ta troš - ku,

pro - šou - pe ro - hož - ku. Ta snad má prá - vo mít k zou - fal - ství vlo -

hy, co to jen mu - sí být, když jí roz - bo - lí no - hy! —

Mám-li vztek víc, než troš - ku, že bez prá - ce mám je - nom hlad, vzpo - me - nu na sto -

nož - ku a jsem na svě - tě rád. 1. 2.

KLEOPATRA

TANGO ZE HRY „CAESAR“

Tempo di tango

ZPĚV

Už nik-dy se ne-vy-pát-rá,
Prý ře-če-ná Kle-o-pat-ra,

KLAVÍR

Je dě-je-pis to-tiž sle-pý,
na mu-že hle-dě-la s pat-ra,

Vy bys-te rá-di však zna-li,

mf

1. 2.

víc řek-ly by nám kle-py.
krá-lov-na Kle-o-pat-ra.

mf *f* *pp*

p

jak to by-lo s Cae-sa-rem

a ved-le Cae-sa-ra

REFRAIN

zda-li jich mě-la ha-reém.

Jen jed-na že-na tak by-la krás-ná, Kle-o-pat-

mf *p* *mf* *p*

dolce *mf* *p*

ra, Kle-o-pat-ra. Jak vži-votě tak v smrti ú-žas-ná,

mf *p* *p*

Kle-o-pat-ra, Kle-o-pat-ra. Dnes by jis-tě slá-va je-jí

mf *p* *p*

ne-ži-la, jen kdy-by ji krá-sa je-jí ne-by-la za-bi-la, jen jed-nahvěz-

pp *mf*

da zůs-ta-ne jas-ná, Kle-o-pat-ra, Kle-o-pat-ra.

f *p* *f*

f *p* *f*

EVROPA VOLÁ
RUMBA ZE HRY „CAESAR“

Tempo di rumba

ZPĚV

KLAVÍR

To - dle - to te - da,

bě - da pře - bě - da, to - dle - to te - da tak - hle vy - pa - dá. Tak - hle to te - da

dě - lat se ne - dá, tak - hle to te - da ne - má vy - pa - dat. Ó, li - de zda - li

znáš, že kon - ti - nent náš je ne - mo - cen až

mf

han-ba, ó Ev-ro - pa moc - ná je moc ne-moc-

mf

ná jí po - mo-ci má... rum-ba. To - mu -

as-poň vě - ří všich - ni - ti lé - ka -

vě ří, kte - ří ma - ří čas tím, že va - ří lé - ky pro - ti stá - ří, což se jim ne - da - ří.

p

V zi - mě, na podzim, v lé - tě, na ja - ře, Ev - ro - pa za - vo - lá si lé - ka - ře,

když si už s ne-du-hem ra - dy ne-ví, svo-lá si lé-ka-re do Že - ne-vy.

mf

Vo-na si to-tiž vza - la do hla-vy, že jí na-pra-vi zdra-ví, vo-ni ji za-tím popra-ví,

p

mf espress.

vo-ni za stolem jen kej - vaj' hlavou a lé-čí ji me-to-dou lou - davou. A

p

mf espress.

Ev - ro - pa vo - lá, já bu -

mf

du mr - two - la. Tak jí na noc daj' na - pít lekt - va - ru, vy-in - ka - su - jí za to

f *p*

pár dolarů jdou do baru a E-vro-pa vo-lá: „To je hanba, na mé mrtvole se tan - čí rumba.“

f *p* *f*

To - dle - to te - da, bě - da pře - bě - da, to - dle - to te - da tak-hle vy - pa - dá.

dimin.

Tak-hle to te - da dě - lat se ne - dá, tak-hle to te - da ne-má vy - pa - dat.

dimin. *ff*

PENÍZE NEBO ŽIVOT
POMALÝ FOXTROT ZE STEJNOJMENNÉHO FILMU

Moderato (Tempo di foxtrot)

A musical score for a piano and voice. The piano part consists of three staves: treble, bass, and another bass. The vocal part is in the treble clef. The music begins with a short introduction followed by a verse section.

VERSE

p

The vocal line continues with lyrics in Czech. The piano accompaniment features chords and some rhythmic patterns. The dynamic is marked with **p**.

Tak ja - ko o - pi - ce na ho - lé a chlu-pa - té, i li - dé dě - lí se na chu-

The vocal line continues with lyrics in Czech. The piano accompaniment consists of sustained chords.

dé a bo-ha - té, jde o to jen vybrat si co kdo chce bý - ti, z ži - vo - ta mít

p-f REFRAIN

The vocal line continues with lyrics in Czech. The piano accompaniment features chords and some rhythmic patterns. The dynamic is marked with **p-f**.

le-gra-ci či pe-ní - ze mí - ti. Vá - hat mů - že pán, kte-rý sto - jí před pi - sto - lí,

tá - že - te - li se ho: „Pe - ní - ze nebo ží - vot?“
 Vá - hat mů - že dá - ma dří - ve
 než si vy - vo - lí pá - na pro pe-ní - ze ne - bo pro ce-lý ží - vot.
 já však na tom vá - há - ní nic ne - vi - dím, já se za ží - vot bez pe - něz
 ne - sty - dim. Krás - ný zú - sta - ne ží - vot i když te - če do bot,
 všechno za pe-ní - ze kou - pím jenom ne ží - vot.
 1. 2.
 ff

ŽIVOT JE JEN NÁHODA

BLUES Z FILMU „PENÍZE NEBO ŽIVOT“ A ZE HRY „SVĚT ZA MŘÍŽEMI“

Tempo di blues (Andante quasi moderato)

KLAVÍR

VERSE

Proč že se mi každou noc o tomjen zdá, o tomjen zdá, jak

vém ži - vo-tě vysla má takšastnáa krá - sná hvě - zda. Proč že se mi každou noc o tomjen

zdá, že ta hvě - zda mi dá to štěstí, onemž se mi ve dne ne - zdá. Zdá-ní

klame, mimo to kaž - dý sen, který vno - ci mí - vá-me, zažene pří - stí den.

REFRAIN

p dolce

Život je jen — ná-ho-da, — jednou jsi dôle, jednou na-ho-re. — Život plyně — jak vo-da — a

p dolce

p

smrt je ja-ko mo-re. Každý k moři — do-plu-je, — někdo dříve a někdo později, — kdo v životě —

p

p

mi-lu-je, — at ne-ztrá-cí na-dě-ji. Až u-ví-dív zí-vo-tě zá-zra-ky, — kte-rej enom láška u-

p

cresc.

mf, zla-té ry-by vyletí nad mraky, — pak po-roz-u-mí: že ježi-vot — jak vo-da, —

cresc.

p

kterou láška ve vlno promění, — láška že je — ná-ho-da — a bez ní štěstí ne-ní.

p

pp

PROČ NEMOHU SPÁT
BLUES ZE HRY „ROBIN ZBOJNÍK“

Tempo di blues (Andante)

VERSE

p

Zeměkoule se dříve o-to-čí, — než sé mi po-da-ří za-vrít o-čí. — Já už sám a-ni ne-dou-

p

fám, že bych mo-hl spát. Nikdo se mi di-vi-ti nemů-že, — když vlezé na chvíli do

p

mé ků-že, — ne-boť možná, že sám poz-ná, proč nemohu spát. Každěho ve-če-ra slunce

mf

za-pa-dá — a já o-tevře-né o-čí mám, když všechno kolem spí a já zů-stanu sám, pak si zpí-vám:

mf

p

dim.

REFRAIN

Proč klínem vyráží se klí - ny? Proč si děti nesmějí hrát? A proč vlastně svět není
 ji - ný? To všechno mi ne - dá spát. Proč sy - tý lač - ré - mu ne - vě - ri,
 dokud sám ne-dosta-ne hlad? A proč se dvojím loktem mě - ří? To prá - vě mi ne - dá
 spát. Vím že ne-po-cho-dím, když se budu pořád ptát. Ni - kdy
 ne-na-jdu rým, kterým bych zahnal svůj hlad. Proč a nad čím to člověk žas - ne? Po čem se potřebuje
 rit.
 ptát? Jednou to všechno bude jas - né, až budem na vě - ky spát.

20.

KLOBOUK VE KŘOVÍ
BLUES ZE HRY „OSEL A STÍN“

Moderato (Tempo di blues)

A musical score for piano and voice. The piano part consists of two staves: treble and bass. The vocal part is in soprano clef. The key signature changes from G major to F# minor. The tempo is indicated as 'Moderato'.

VERSE

A musical score for piano and voice. The piano part consists of two staves: treble and bass. The vocal part is in soprano clef. The key signature changes to D major.

A musical score for piano and voice. The piano part consists of two staves: treble and bass. The vocal part is in soprano clef. The key signature changes to E major.

A musical score for piano and voice. The piano part consists of two staves: treble and bass. The vocal part is in soprano clef. The key signature changes to C major.

A musical score for piano and voice. The piano part consists of two staves: treble and bass. The vocal part is in soprano clef. The key signature changes to B major. Dynamic markings include 'f' (fortissimo), 'p sub.', and 'dim.'

ZPĚV
REFRAIN

A musical score for piano and voice. The piano part consists of two staves: treble and bass. The vocal part is in soprano clef. The lyrics are: 'Vi-tr va - ne pou-ští. Po písku že-ne klo-bouk. Zahnal ho do houští.'

A musical score for piano and voice. The piano part consists of two staves: treble and bass. The vocal part is in soprano clef. The lyrics are: 'Vi-tr va - ne pou-ští. Po písku že-ne klo-bouk. Zahnal ho do houští.'

mf

Sta-ry a černý klobouk.
Kde pak je ta hla-va,
která klobouk no-si - la?

p 3
Byla černá, či pla - vá?
Komu a - si pa-tři - la?
Kdo to v poušti zmi-zel?

mf
Od-kud šel a kam?
Ja - ký to měl sví - zel?
Že byl v pou - šti

p
sám?
Jen za - vá - té sto - py.
Sta-ry klobouk ve kro - ví.

pp rit.
Nikdo nic ne-po-cho-pí.
Nikdo se nic nedo - vi.
a tempo

MINULOST PŘES PALUBU
SLOWFOX ZE HRY „OSEL A STÍN“

Tempo di slowfox (Moderato)

KLAVÍR

ZPĚV

VERSE

KLAVÍR

REFRAIN

Tempo I.

rit. (*ad lib.*)

Music score for 'Minulost přes Palubu' by Jaroslav Ježek. The score consists of two staves: a piano staff (KLAVÍR) and a vocal staff (ZPĚV). The vocal part includes lyrics in Czech. The score is divided into sections: KLAVÍR, ZPĚV, VERSE, and REFRAIN. The tempo is indicated as Tempo di slowfox (Moderato). The vocal part starts with a piano introduction, followed by the vocal line. The VERSE section begins with a piano introduction, followed by the vocal line. The REFRAIN section begins with a piano introduction, followed by the vocal line. The lyrics are as follows:

KLAVÍR (Introduction): *mf*, *f*, *p*, *p*

ZPĚV (VERSE):
 Kaž-douce-stu kří-žu - je ji - ná ce - sta,
 a - le k cí-li ve-de jen je-dna ze sta. Je-nom ten, je-muž schází od - va - ha, na roz-ce - stí - dlou -
 ho vá - há. Kaž-dá lá-ska u-mí - rá ji-nou lás-kou, kaž-dá krá-sa re-za - ví no-vou vráskou.

KLAVÍR (VERSE): *p*, *p*, *p*, *p*

KLAVÍR (REFRAIN): *p*, *p*, *p*, *p*

ZPĚV (REFRAIN):
 Zba-bě-lec je kdo o-sud pro-klí-ná - a ma-ří čas - a vzpo-mí-ná - Mi-nu-lost hodme přes

KLAVÍR (REFRAIN): *p*, *p*, *p*, *p*

pa-lu-bu, — kdo by tu nad ní stál. I když poplu-jem v zá-hu-bu, přec jen do-plu-jem dál.

Vzpomínky jsou jenom pří-tě-ží. — Kdo pak by se jich bál? Tak má-lo na nich zá-le-ží když ví-tr je od-

vál. Nesmí-me vzpomínat chceme-li ště-stí mít a mi-lo-vat, mu-sí-me u-mí-rat,

mu-sí-me u-mět žít, za-po-mí-nat. Vzpomínky jsou jenom pří-tě-ží. — Kdo by nad ni-mi

stál? Tak má-lo na nich zá-le-ží, když ví-tr je od-vál. ván.

ZLATÁ STŘEDNÍ CESTA
FOXTROT ZE HRY „OSEL A STÍN“

Moderato (Tempo di foxtrot) *p*

ZPĚV

1. O-slůvděd svému vnuku na - po-sled podal rukу,
 2. Kampakdám tусvou hlavу, když nemám na po-tra-vu,

KLAVÍR

1. za-fu-něl a pak děl: „Cvá-lej za ne-věs - tou!“ Strejček vůl, te-ta krá-va, kaž - dý půl
 2. di krá-va, že pra-vá je zla-tá středníces - ta. Ne-mo-hu jít na le-vo, ne - mo-hu

1. ra-dy dá-vá, ho-chu můj, po-stu-puj zla-tou středníces - tou. Vůl při-po-jil su - še:
 2. jít na pravo, jen pra-vá, jen pra-vá je zla-tá středníces - ta. Po-slech-nu ji hlu - še.

1. Je to ces-ta má, kaž-dý po ní klu - še, je vy-šla-pa - ná. Poslouchej,
 2. Je to ces-ta má, kaž dý po ní klu - še, je vy-šla-pa - ná. Dá-le šel,

cresc. *f*

1. bu-čí krá-va, tou se dej, ta je pra-vá, jseš mládej, jseš hloupej, já jsem stará krá - va.
 2. nedbalhla-du, byl o - sel, vě-řil vra-du, ne - do - sel tam,kamchtěl, neb hla-dy zce-pe - něl.

f *cresc.* *f* *f*

Fine

The musical score consists of eight staves of music. The first staff is for the piano (Klavír), indicated by a treble clef and bass clef, with dynamics like *p*, *f*, and *p*. The second staff is for the singer (Zpěv), indicated by a soprano clef. The lyrics are written in two columns above the vocal line. The piano part includes various chords and rhythmic patterns. The vocal part follows a similar pattern with lyrics in Czech. The score concludes with a final dynamic *f* and a 'Fine' marking at the end of the eighth staff.

pp
 Všechnokla-pe, o-slik šla-pe,
 (piano part)
 f 3
 mfp 3
 pp
 ku-předu si či-le ta-pe, zlatou střední cestou jde za ne - věs - tou. V po-lo-vi-ně cesty náhle za-kru-čí mu v bříšetáhle,
 (piano part)
 p 3
 vpravo, vle-vo ne kouká, jde svou ces - tou. Zla-tá střední cesta je vy - šla - pa - ná, a - le trá - va pokrajich je
 (piano part)
 vy - žra - ná, nevšichni o - sli, co tu šli, vy - pá-sli všechno našli, poslední sté-blo trávy slup - ly krá - vy.
 (piano part)
 ppp
 Chudák osel hladem zmožen už nemůže dál. Jak tak v prostřed zlaté střednice cesty hladov stál, spatřil dvě o - tý-pky se na
 (piano part)
 rit. e rall. mf
 le - žet o - po-dál. Jedna by-la vle-vo, druhá do - pra - va, ces - ta ve - des tředem, to je o - tra - va.
 (piano part)
 pp
 D. % al Fine

ŠATY DĚLAJ' ČLOVĚKA
FOXTROT ZE HRY „KAT A BLÁZEN“ A Z FILMU „U NÁS V KOCOURKOVĚ“

Tempo di foxtrot

ZPĚV

VERSE

p

Je to tak, třeba je to k ne-ví - ře, že z bis-ku-pa put - na

dě-lá u-hlí - ře. *mf* Je to tak, třeba je to k ne-ví - ře, že

REFRAIN

mni-cha dě-lá kut - na, kru-nýř ry - tí - ře. *p* Je to pra-vda od-vě - ká,

mf

ša - ty dě - laj' člo - vě - ka, kdo je ne - má, ať od li - dí pra - nic ne - če - ká. Do - ka - vad jsme

mf

na - ha - tý, od hla - vy až do pa - ty, nik - do ne - ví, kdo je chu - dý a kdo je bo - ha -

mf

tý. Pod - le ka - bá - tu se svět mě - ří, lhá - ří ve fra - ku kaž -

f *p*

dý vě - ří, pro - to - že je to pravda od - vě - ká, ša - ty dě - laj' člo - vě - ka,

mf

1. 2.

kdo v hlad - rech če - ká na ště - stí, ten se na - če - ká. ká.

mf

3

ff

SVÍTÁ
SLOWFOX ZE HRY „KAT A BLÁZEN“

Tempo di slowfox (Moderato)

VERSE

p

Do srd-ce se ti dí - vám, když pod oknemti

p

zpí - vám, kaž-dou noc stej-ná slo - va, zno - va, svou se-re-ná - du. Svou se-re-ná - du

p

zpí - vám, marně se k ok-nu dí - vám, než zazpívám ji jed - nou, hvěz - dy zbled - nou.

REFRAIN

p

Sví - tá, pro-bud se, už sví - tá, zažeň chladný sen bude hor-ký den je čas pro-cit-nout, nad

p

le - sy sví - tá, hvězdy blednou, sví - tá, o-tevř na můj hlas, na-stá-vá už čas, chceš-li u-prch-

p sub.

nout se mnou. Chví - li, ještě ma-lou chví - li a bu-de den bí - ly,

pp

bu-de konec do - bro - druž - ství, sví - tá, na východě sví - tá, kaž-dý pří - ští

p sub.

den bu-de ja-ko sen, chceš-li u-prch-nout se mnou.

rit.

KDYŽ JSEM KYTICI VÁZALA
WALTZ ZE HRY „KAT A BLÁZEN“

Andante (Tempo di waltz)

ZPĚV

p

Co do pou - pě - te, kte - ré ne-má, _____ kte-ré ne-má ni - kdy květ mít. _____

p

Co do děv - če - te, kte - ré ne-má, _____ kte-ré ne-má pro ko - ho žít. _____

p

K če - mu jsou něs - ta když v nich není, _____ když v nich není kdo mě má rád, _____

mf

p

k če - mu ne - věs - ta, kte - rá se má, _____ která se má bez lás - ky vdát. _____

REFRAIN

p

Častokrát jsem se tá - za-la, když jsem ky-ti-ci vá - za-la, častokrát jsem se tá - za-la ko - nu ji

dám. Má du-še pře-ce zlá ne-ní, má lá-ska ne-ní má - me-ní, proč sa-mo-tu a trá - pe-ní

p

má-mi. Jen jednou sě mi zdá - lo, že měl mně někdo rád, mé srde-cé už se

smá - lo, že mohlo mi-lo - vat. Častokrát jsem se tá - za-la, když jsem ky-ti-ci vá - za-la,

proč sa-mo-tu a trá - pe-ní má-mi. má-mi. rit.

p

Rit.

PEKLO I RÁJ
TANGO ZE HRY „KAT A BLÁZEN“

Tempo di tango (Moderato)

KLAVÍR

ZPĚV REFRAIN

Slunce ztuh-lé mrazem. Le-dy žha - vé.

p dolce

Ne-be spadlé na zem. Hvězdy tmia - vé. Chlěb jež ne-na-sy - tí mrtvé ži - tí bez vú - ně kví -

The musical score consists of three staves of piano music followed by a vocal part (ZPĚV) for the "REFRAIN". The piano part uses various dynamics (f, pp, mf, p) and performance instructions (un poco marc.). The vocal part provides lyrics in Czech, such as "Slunce ztuh-lé mrazem. Le-dy žha - vé." and "Ne-be spadlé na zem. Hvězdy tmia - vé.". The piano accompaniment continues throughout the vocal parts.

f

tí. Sladké bě-do-vá-ní. Je-dy zdra-vé. Kruté žer-to-vá-ní. Sl-zy

sma - vé. To je pravé lás-ky jméno pra-vé, toč pek-lo i ráj.

O ŠPANĚLSKU SI ZPÍVÁM

TANGO ZE HRY „RUB A LÍC“

Tempo di tango

ZPĚV

KLAVÍR

VERSE

Stejně dnes jak před sto
le - ty zní špa-nělské kas - ta - ně - ty, stejně dnes jak před sto le - ty

chutná ví-no Kas - ti - li - e. Stejně le-tos ja - ko lo-ni ležím zja - ra pod ja -

blo-ní, vzpomínám jak a - si vo-ní po-me ranče Hispa-ni - e.

p-f REFRAIN

Španělskou zemi já mám rád, o Špa - nělsku si zpívám, mám rád vů-ni je-ho za -

hrad, ve snu ji cí - tí - vám. Nikdy jsem v Madridu ne - byl,

ba a - ni nev Se - vil-le, roz-po - me-nu se stě - ží, kde Bar - ce - lo - na le - ží, vímvšak, že to tam krásný

je. Jména těch měst ta zní jak milostné bá - ně, všechna tajmé-na mi

zní ci - ze a přece krásně. Cadiz, To - le - do, Granada, Ma - la - ga, A - ran -

ju - ez, rozpo - me-nu se stě - ží, kde ta - hle města le - ží vímvšak, že to tam krásný je.

HEJ! PANE KRÁLI!

PÍSEŇ ZE HRY „BALADA Z HADRÚ“

Andante e un poco maestoso

The musical score consists of three systems of music, each with two staves (treble and bass). The key signature is B-flat major (two flats), and the time signature varies between common time and 3/4.

System 1:

- Key: B-flat major (two flats)
- Time: Common time
- Tempo: Andante e un poco maestoso
- Lyrics (Czech):

Be-re-me na po-taz u-čc-né ha-ka - lá - ře, et i-tem
 doktory, et i-tem rek-tory, proč je-nom chudák tr-han pa-trí do ža - lá - ře, vždyť me-zí bohá - čí jsou také potvo -
 ry. Kdy-by nás chu-dá-ky lé - pe znal pan král, snad by nám od-pověd' dal.

System 2:

- Key: B-flat major (two flats)
- Time: Common time
- Tempo: Andante e un poco maestoso
- Lyrics (Czech):

Hej, pa-ne králi, nebud' li - ný, vem hadry a jdi mezi lid, poznáš, co je ži - vo - řit z dři - ny,
 u - vídiš za den to - lik špin, do smr - ti ne - bu - deš mit klid. A vú - bec, velkomož - ní pá - ni,

REFRAIN:

- Key: B-flat major (two flats)
- Time: Common time
- Tempo: Andante e un poco maestoso
- Lyrics (Czech):

Hej, pa-ne králi, nebud' li - ný, vem hadry a jdi mezi lid, poznáš, co je ži - vo - řit z dři - ny,
 u - vídiš za den to - lik špin, do smr - ti ne - bu - deš mit klid. A vú - bec, velkomož - ní pá - ni,

přijd' - te se na nás po-dí - vat.

Vy pá - ni, kte - ří jste tim vin - ni, že bí - da zli - di lo - try či - ni,

že vl - ky z le - sú že - ne hlad.

My - sle - te si, že jsme jen lú - za, že se nás ne-mu - si - te

bát.

Jed - nou však po - padne vás hrú - za, až pod ok - ny vám bu - dem řvát.

Hej, křeč - ko - vé a bař - ti - pá - ni, je čas, bu - de - me úč - to - vat.

Pá - no - vé, sa - mi jste tim vin - ni, že bí - da zli - di vl - ky či - ni, že nás pro - ti vám ve - de hlad.

SVĚT NA RUBY
BLUES ZE HRY „BALADA Z HADRŮ“

Andante (Tempo di blues)

VERSE

The musical score consists of four staves of music in 4/4 time, key signature of one sharp (F#), and dynamic markings such as *p*, *pp*, *mf*, and *pp*. The first staff starts with a piano introduction. The second staff begins with the verse lyrics: "Ce-lou noc a ce-lý". The third staff continues the lyrics: "den, ja-ko-by ch měl těžký sen. Ja-ko - by ch snil, ja-ko-by ch nežil," followed by "ja-ko-by ch sem ne-pat - řil. Když to ne-ní ve sná - ři, at' mi řek-nou hvězda -". The fourth staff concludes the verse with "ři. Zda-li jen sním, ne-bo zdali bdim, když na ru-by svět vi - dím." The fifth staff begins the refrain with "Je to div-ný svět, div-né vě-ci, když je pro li-di tře-ba pá - lit la-ci - né ži - to v pe-ci," followed by a repeat sign.

a . by zdra - žil chle - ba. Je to div - ný svět, div - ná lá - ska, když se ma - jí dva rá - di,
 a - le když jim ply - no-vá maska při lí - bá-ní va - dí. Div - ná loď, když ne - má
 ves - la, div - ný v bou - ří klid. Mí - sto chle - ba žvýkáme hes - la, div - ný bla - ho -
 byt. Možná, že to vše pravda ne - ní, snad je to je - nom zlý sen; če - kám na svo - je
 pro - bu - ze - ní, čekám na nov - ý den.

rit. e rall. *a tempo*

POTOPA
RUMBA ZE HRY „BALADA Z HADRŮ“

Allegretto (Tempo di rumba)

1. By - ly kdy-si dnové, kdy
2. Dnes už ne - ní No-e, však

1. i pra - o - tec No-e se bál.
2. za to špatní dno-vé jdou dál.

Už se sem nic ne - ve - jde, to - hle to pře - ce ne - jde
Zas a - by se po-to - py o - by - va - tel E - vro - py

1. dál.
2. bál.

Jest-li ted'ka po-to - pa ne - pře - sta - ne, a - ni medák na ži - vu
Jest-li že ta - hle po-to - pa na-sta - ne, a - ni no-ha vE - vro - pě

1. ne - zù - sta - ne.
2. ne - zù - sta - ne.

Jak vy - hli - žel ho - lu - by, pl - no - vous mus pa - lu - by vlá! Táhne mu
Ho - lu - bi - ce zže - ne - vy zdá se ces - tu že ne - ví dál. Táhne nám

1. my - sli, — že se mu zkří - ži - li sy - sli. — Že jsou to prach - špatné ča - sy, — že se mu
2. my - sli, — kdybychom v tom takhle zky - sli. — Chraňme se těch špatných ča - sù, — a - by nám

1. a - si míchaj ra - sy. Mi-nu-ly čtvr - tek — na-všti-vil ži - ra - fu kr - tek —
2. chtě - li čis-tit ra - su. By-lo by mu - kou zdra-vit se jen pra-vou ru - kou —

1. a to - ho vel-ké - ho ha - da, — má ve - li - ce sje - pi - ce rá - da.
2. a na pou-hý po - kyn shù - ry, — pá-lit pl - ný fù - ry kul-tu - ry.

1. Roz - či - le - ně cho-dí po pa - lu - bě lo - di, ne - pře-stá - vá svě-tu lát. Až ra - cek chechtavý
2. My se ješ - tě pře-ci ta - ko-vých-hle vě - ci ne - mu-sí - me to - lik bát. At' si kdo chce brousí

1. klov-ne ho do hla-vy, pus-tě se mu začne smát: Hej, sta-rý pa - ne, — kaž - dá po - to - pa pře -
2. zu - by ne - bo sou-sy, mů - že-me mu za-zpí - vat: Hej, mla-dý pa - ne, — vždyť ta po - to - pa pře -

1. sta - ne, — o - no to tak ne - zú - sta - ne a pak se te - prv bu-de-me smát.
2. sta - ne, — o - no to tak ne - zú - sta - ne a potom my se bu-de-me smát.

PROTI VĚTRU

POCHODOVÁ PÍSEŇ ZE HRY „PANOPTIKUM“

Tempo di marcia

KLAVÍR

mf *cresc. molto*

ZPĚV

VERSE

ZPEV VERSÉ

p

Za větrem ple - sni - vět nechce na ne - bu - dem. Mu - sí - me do - pře - du

o kou-sek dál. Po proudu, po vě-tru, nechcem a ne-pů-jdem. To by nás

Po proudu, po vě-tru,

nechcem a ne-pů-jdem.

To by nás

do sine-tí ví - tr za - vál.

Po větru ne-teč-ně

veteš se ku-tá-lí,

A musical score for piano, showing two staves. The top staff uses a treble clef and the bottom staff uses a bass clef. The key signature is B-flat major (two flats). Measure 11 starts with a forte dynamic (F) and ends with a half note. Measure 12 begins with a piano dynamic (P), followed by eighth-note patterns and a forte dynamic (F).

Musical score for the first system of the song 'poproud i bahno'. The vocal line consists of two staves: soprano and bass. The vocal parts are in common time, with a key signature of one flat. The piano accompaniment is in common time, with a key signature of one flat. The vocal part begins with 'poproud i bahno' and ends with 'jenkrysa'. The piano part features eighth-note chords.

poproud i bahno někdy se hne. Vzá-vě-tří na sýp-ce jenkrysa

Musical score for the second system of the song 'za-há-lí'. The vocal line consists of two staves: soprano and bass. The vocal parts are in common time, with a key signature of one flat. The piano accompaniment is in common time, with a key signature of one flat. The vocal part begins with 'za-há-lí' and ends with 'Když nás'. The piano part features eighth-note chords.

REFRAIN
pp

za - há - lí. Nám ví - tr ná - la - du vždy - cky zved - ne. Když nás

Musical score for the third system of the song 'pů-jdou'. The vocal line consists of two staves: soprano and bass. The vocal parts are in common time, with a key signature of one flat. The piano accompaniment is in common time, with a key signature of one flat. The vocal part begins with 'pů - jdou' and ends with 'kaž-dý'. The piano part features eighth-note chords.

pů - jdou mi - li - o - ny, všichni pro - ti vě - tru, kaž-dý

Musical score for the fourth system of the song 'u-jde'. The vocal line consists of two staves: soprano and bass. The vocal parts are in common time, with a key signature of one flat. The piano accompaniment is in common time, with a key signature of one flat. The vocal part begins with 'u - jde' and ends with 'k me - tru'. The piano part features eighth-note chords.

u - jde ten svůj me - tr, dá - me me - tr k me - tru.

p

Kde je sí - la zpá - teč - ní - ků, kde je sí - la vě

mf

tru. Pro-ti prou-du po-stou - pí - me o sta ki - lo -

f REFRAIN

- me - trů.

f Kdyžnás pù - jdou

f

mi-li - o - ny, všich-ni pro - ti vě - tru, ka-ždý

u - jde tensvůj me - tr, dá-me me - tr k me - tru.

f *ff* *allarg.*
Kde je sí - la zpá-teč -ní - kú, kde je sí - la vě -
poco marcato

accelerando *ff*
tru. Pro-ti prou-du po-stou-pí - me o sta ki - lo -
3 *3* *3* *3*

me - trů.
ff sempre

NEBE NA ZEMI
FOXTROT ZE STEJNOJMENNÉ HRY

Moderato

KLAVÍR

Musical score for 'Nebe na Zemi' (Foxtrot from the same-named game). The score consists of two systems of musical notation.

Piano Part (KLAVÍR):

- The first system shows a steady harmonic progression in G major (two sharps) with quarter notes and eighth-note chords. Measure 1 starts with a forte dynamic (f).
- The second system continues the harmonic pattern with quarter notes and eighth-note chords.

Vocal Part (VERSE):

- The vocal part begins with a piano dynamic (p) and a melodic line consisting of eighth notes.
- The lyrics are: "Na Ni-rva-nu, na O-lymp, na ne-be ne-vě - řím, když ně-kdo svět po-mlou-vá," followed by a piano dynamic (p).
- The second system continues with the vocal line and piano accompaniment.
- The lyrics continue: "vždycky lá-te - řím. Ne-sto-jím o ne-ko-ne-čno s hvě-zda-mi vše - mi," followed by a piano dynamic (p).
- The third system begins with a piano dynamic (p) and a melodic line consisting of eighth notes.
- The lyrics are: "sta - čí mi pár krá-sných let ně-kde na ze - mi. Když já vám po - ví - dám, že je," followed by a piano dynamic (p).

REFRAIN:

- The vocal part concludes with a melodic line consisting of eighth notes and a piano dynamic (p).
- The piano part ends with a final melodic line consisting of eighth notes.

ne-be na ze - mi, pra-vdu mám, věr-te mi. Za ži-

vot, ži-vot dám, i když ne-rad u-mí - rám, nej-sem sám, věr-te mi.

Pro to - ho, kdo chce žít, je na svě - tě pl - no krás, a ztěch krás ne - be

mít zá - le - ží je-nom na vás, jen od vás, věr - te mi, zá - le - ží kdy přij-de

čas, kdy pro nás za-čne ne-be na ze - mi. Když já .. mi.

f

p

p

f

DAVID A GOLIÁŠ
FOXTROT ZE HRY „TĚŽKÁ BARBORA“

Tempo di foxtrot

KLAVÍR

ZPĚV

p

1. 2. Li-di na li-di jsou jako sa-ně, člo-věk na člověka ja-ko kat. Po-dí-vej-te se na ně,

p

1. 2. mu-sí-te na-mí - kat. O-br do pi- di-mu-ží-ka my-dlí domnívaje se že vy-hra - je.

REFRAIN

mf

1. Klid-ně sed-me na ži-dli,- čtě-me bi-bli, tam to všechno je. Sa-mu-e-lo-va kni-ha nám po-ví-dá,-
 2. Vy-mě-ní-me za bi-bli,- no-ví-ny a čtě-me, co tam je. Ha-ve-so-va kan-ce-lářnám sdě-lu-je,-

mf

p

1. jak na ži-da přišla ve-li-ká bí-da,- jak ti bídni Fi-li-ští ni válku věst ne-by-li lí-ni. Až pot-ka-li
 2. že An-glie u-dá-lo-sti sle-du-je,- že talod, cok Čí-ně plu-je a co Šanghaj o-stře-lu-je, že je-nom ma-

p

1. Da - vi - da... Da-víd šel do vál - ky vol - ky, ne.vol - ky,... z vel-ké dál-kyne-slbrat-rům ho-mol - ky..
2. né - vru-je... Pra-ví se, že Windsor chy-stá ne-ces - saire, zvou ho ji - stá místa do S. S. S. R.

p

1. V po-cho-du se cvičil vho-du, dalsi prostrýčka Pří-ho-du tři šu - trydo to-bol-ky. Hej, hej, kam se
2. Všechno srovnám za jededen, prohlásil mi-ni-str E-den, leč jen bez S. S. S. R. A df - - - ky té

cresc.

1. va-lej, vždyť jsou ma-lej! Tak - hle Go - li - áš ho pro-vo-ku-je, Da-víd slušně sa-lu-tu-je.
2. pí - li, dál se stří-li. Pres - to jak se hlásí ze Že-ne-vy, kdo to za-čal, že se ne.ví.

cresc.

1. Když mu a - le o-br plivnul do o - čí, David se o - to - čí, prakem za-to - čí. Když za-čí-náš, no tak tu máš,
2. Povstalci prejvládě ru-ku ne-po - daj; do-vlá-dá se Reuter už vzláštěn zpra-vo - daj. I když na no-vi - ny ne-dáš,

1. byl jsi velké já měl kuráž. A jaké byl Go - li - áš.
2. pře-ce o - čí k ne-bi zvedáš a modlíš se Ot - če - náš.

1. 2.

1. 2.

HEJ RUP!

POCHOD Z FILMU „HEJ RUP“ A ZE HRY „TĚŽKÁ BARBORA“

Tempo di marcia

ZPĚV

Ne-mít chleba, ne-mít prá-ci, ži-vorít jak da-re-bá-ci, to přec ni-kam ne-ve - de.

A musical score for a vocal part in G major, 2/4 time. The lyrics are: "Ne-mít chleba, ne-mít prá-ci, ži-vorít jak da-re-bá-ci, to přec ni-kam ne-ve - de." The piano accompaniment continues below the vocal line.

Sám si ni-kdo ne-ví ra-dy, dejme hlavy dohroma-dy, snad se nám to po-ve - de. Dvě holé ru-

A musical score for a vocal part in G major, 2/4 time. The lyrics are: "Sám si ni-kdo ne-ví ra-dy, dejme hlavy dohroma-dy, snad se nám to po-ve - de. Dvě holé ru-". The piano accompaniment continues below the vocal line.

ce nám kri-se bí-dou za-vá- že, a - le dva-cet ti-síc ru-kou hra - vě do-ká - že: že když nás kri-

A musical score for a vocal part in G major, 2/4 time. The lyrics are: "ce nám kri-se bí-dou za-vá- že, a - le dva-cet ti-síc ru-kou hra - vě do-ká - že: že když nás kri-". The piano accompaniment continues below the vocal line.

se vypekla, že si po-mů - že-me z pekla, kaž-dý jak to do-ká - že. Hej rupl

A musical score for a vocal part in G major, 2/4 time. The lyrics are: "se vypekla, že si po-mů - že-me z pekla, kaž-dý jak to do-ká - že. Hej rupl". The piano accompaniment concludes with a final chord.

p

pe-klo ne-bu-de, ráj se vra - cí. Hej rup! s ná - mikdopůjde, na - jde prá - ci. Hej rup!

p

Hej rup! jsme mla - dí, chceme žít. Hej rup! všich - ni za je-den táhnem provaz.

p

Hej rup! pro vás to pla-tí ja - ko pro nás. Hej rup! Hej rup! že chceme

d (Jednou tak rychle) *mf*

vši - chni žít. Hej rup! Kdo má sí - lu. Hej rup! Ru - ce k dí - lu.

mf

Hej rup! Hej rup! jsme mladíchceme žít. Hej rup! Chce - me prá - ci. Hej rup!

f

Hej - ru - pá - ci! Hej rup! Hej rup! Chce - me žít. Hej rup! Hej rup! Hej rup!

SVĚT PATŘÍ NÁM
POCHOD OPTIMISTŮ ZE STEJNOJMENNÉHO FILMU
A ZE HRY „RUB A LÍC“

Tempo di marcia

KLAVÍR

ZPĚV

VERSE

Prav - da je s ná - mi, to si poč-ká - te,

ni - kdy se ne - bu - dem Ka - zi - mí - rù bát. Prav - da je s ná - mi,

však se doč-ká - te, že se na - ko - nec my bu - dem nej - líp smát.

REFRAIN

p

Svět pa-trí nám, pro všechny dos-ti míš - ta, jen za to vzít a plivnout do dla-

p

ní. Svět pa-trí nám a kdo je op-ti - mis - ta bez ře-čí pů-jde s ná-mi,

p

bez pta - ní. Svůj ži-vot u-trá-cí, kdo se bo-jí snad jít s ná-mi

f *mf*

za prá-ci, za mír bo - jo - vat, pro-to - že svět pa-trí nám, pro všechny dos-ti míš - ta,

f *mf*

jen za to vzít a plivnout do dla - ní. ní.

ff

1. 2.

Záv. V. *

CIVILISACE
FOXTROT ZE HRY „OSEL A STÍN“

Tempo di foxtrot (Allegro)

ZPĚV

1. Když ještě ci - vi - li - sa - ce ne-by-la,
 2. Jak dosvědčí před-pot - o - pní ná-le - zy
 3. Místo je-sky - ně teď li - di ma-jí dům.

1. vlád-la cel-lýn ši-rým světem i - dy - la.
 2. Di - lu - vi - um ne-zna-lo vy - ná-le - zy.
 3. Vy - ná - lez ko - la hna - lí ad ab-surdum.

Li - di by - li jen na-ha - té o - pi - ce.
 Jed - no - ho dne při - šlo li - dem za těž - ký
 Za - pomněli, že ko - la pa - třík vozům.

1. Bron-to-sau-rus vál-co-val jim sil - ni - ce.
 2. chodit li - čit na ma-mu - ty jen pěš - ky.
 3. Všu-de jsou ko - le - čka a ni - kde rozum.

V poled-ne mu da - li metrák pře-sli - čky.
 Vy - psa - li sou - těž na vy - ná - lez ko - la,
 Ko - le - ček ze zla - ta je čím dá - le vic.

1. A pak vje - ho stí - nu hrá - li ku - li - čky.
 2. ne - tu - ši - ce co zla ko - lo vy - vo - lá.
 3. Jen - že ta ko - le - čka ne - pla - těj už nic.

Bron-to-sau-rus žral. Li - do - op si hrá - l.
 Kaž - dý ko - lo chtěl, dal za ně co měl.
 Ci - ví - li - sa - ce, ne - ní le - gra - ce.

cresc.

1. Když dostał hlad tak si vzal a potom klid-ně spal.
 2. Ten co ko-lo vy-my-slel čím dál tím ví-ce chtěl.
 3. To jemok o - le-ček a vů - bec žád-ná prá - ce.

K o-bě-du měl da - tle. K ve-če-ři zas je - le-na.
 Dá-va-li mu škeb - le. Onchtěl pte-ro - dakty-la.
 My už nejsme li - di, my jsme jenom parta - je.

cresc.

p

1.

1. Z pal-my měl pa - ra - ple, mlé-ko zve-me - na.
 2. Ce-na ko-la hne - dle zá-vra-tná by - la.
 3. Žád-ný znásne - vi - di včem ta chy-ba je.

1. Nic ne-po - čí - tal. Ne-by - ly pe - ni - ze.

p

Měl to co si vzal. Ne-by - la kri - se a k to-mu ča-su by-la fü - ra, li - di by-li ne-vi - ny,

f

2.

ne-by - la cen - su - ra, ne-čtli no - vi - ny. 2. Chtěl nejmé-ně ti - sic slo-nů a pět di - no - sau - ruk to-mu.

p semper

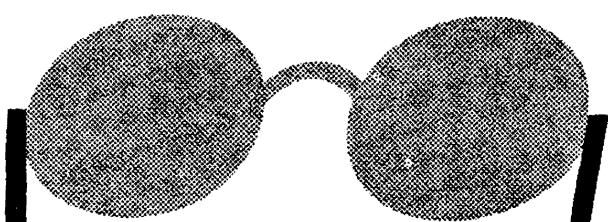
D.C.

Všechno se mu zdálo má-lo. Ko-ločindál ví-ce stá-lo. Konečně pak při-šel na to, že chce za to ko-lo zlato. Za ku-la - tý

jen ku-la-tý. Tak vznikly pe-ní-ze. Tak vznikl člo-věk bo-ha-tý a první kri-se: pro-to-že zla-to mě-li pou-ze
 ti co znali kše-fto-vat a o-stat-ní z nou-ze zač-li pra-co-vat. 3. Ni-kdo ne-ví ku-dy na-to. Je-den vo-lá
 zrušte zla-to, tam ten poněm há-zí blá-to. Ten ví ko-lik tam ten krade. Sta-ří vo-la'z kroftemladé. Ten to ře-sí čis-tou rasou.
 Stát bre-čí nad prázdnou kasou. Kdoprejše tří jen má za tří. Slova-ni jsou všichni bratři. Ná-rod vo-lá chceme práci. To-vár-ny se
 ne-vy-plá-cí. Vdolech se ne-fá-rá. A v ta-ko-vé si-tu-a-ci za-znifan-fá-ra, že při-šel: Spá-sonos-ny o-sel,
 už vě-ří-me o-slo-vi. Jen když násten o-sel hlučně o-slo-ví.

O B S A H

Civilisace	80
David a Goliáš	74
Don Juan — waltz	22
Evropa volá	36
Ezop a brabenec	30
Hej, pane králi	62
Hej rup!	76
Když jsem kytici vázařa	56
Kleopatra	34
Klobouk ve křoví	46
Mercedes	16
Minulost přes palubu	48
Nebe na zemi	72
Nikdo nic nikdy nemá	28
O Španělsku si zpívám	60
Peklo i ráj	58
Peníze nebo život	40
Pochod neutrálů	18
Pochod stoprocentních mužů	24
Potopa	66
Pražská Java	26
Proč nemohu spát	44
Prodám srdce	20
Proti větru	68
Skafandr foxtrot	12
Stonožka	32
Svět na ruby	64
Svět patří nám	78
Svítá	54
Šaty dělaj' člověka	52
Tmavomodrý svět	14
Tři strážníci	7
Zasu	10
Zlatá střední cesta	50
Život je jen náhoda	42

Jaroslav Ježek

PÍSNIČKY 1928—1938

na slova Voskovce a Wericha

Svazek

1

Výběr a předmluva Dr Václav Holzknecht • Obálka a grafická úprava Jiří Rathouský
K novému vydání připravili a korigovali prof. Ladislav Láska a Josef Chuchro

Vydalo Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění, n. p., v roce 1955
jako svou 1310. publikaci v redakci hudebnin, Praha

Hlavní redaktor Dr Josef Bachtík • Odpovědný redaktor Bedřich Nikodem

Technický redaktor Eugen Jiránek • Ryt a tiskl Orbis 3, závod Jiřího Dimitrova
v Praze VII. • Ryto • Ofset • III. vydání 1955 • Náklad 10.400 výtisků

110782/SV/54 • H 1328 • F 26785 • Daň 8% • PA 5,98 • VA 13,65
Papír 63×95 cm, 100 g

Cena Kčs 20,—

10-3

2

PÍSNIČKY 1928–1938

27 písní OSVOBOZENÉHO DIVADLA na slova

V+W

ZPĚV A KLAVÍR

STÁTNÍ NAKLADATELSTVÍ KRÁSNÉ LITERATURY,
HUDBY A UMĚNÍ · PRAHA 1956

Druhé album Ježkových písní, které Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění předkládá veřejnosti, čerpá převážně ze skladatelovy tvorby pro Osvobozené divadlo a vyjímá taneční písně z her, které se tam hrály od Dona Juana po Pěst na oko, tedy v mezidobí 1931 až 1938. Nicméně výběr přihlídl i k Ježkovým filmovým hudebním obohatil se třemi ukázkami, z nichž dvě jsou psány na text Vítězslava Nezvala. Přináší tedy vedle populárních čísel i písně, které vyšly tiskem před válkou a pak se již neobjevily, takže unikly pozornosti dnešních milovníků Ježkovy tvorby. Ježkova kompoziční činnost v tomto oboru není ani zdaleka známa v míře, která by odpovídala jejímu skutečnému rozsahu, a dosavadní rozšířenost omezeného počtu tanečních písní zatlačila do pozadí značný počet dalších, které by si zasloužily, aby je poznala mladá generace, která má Ježka ráda. Snad se postupně zdaří tuto mezera vyplnit, jakmile to dovolí vydavatelské poměry.

Jako každé album, přináší i tento sešit klavírní úpravy písní a nemůže tedy přiblížit způsob instrumentace, kterou Ježek písně vybavil. Avšak náš klavírní výtah má výhodu, že byl pořízen skladatelem samým a je tedy autentický: tak se na věc díval autor a tak ji předáváme dál. I ve zjednodušené formě lze ovšem ověřit bohatství nápadů, melodickou invenci a nevšednost harmonií. I ve zkratce působí tyto písně jako malé umělecké útvary a lze na nich obdivovat textovou i hudební pestrost a šíři. Jsou to jakési klavírní výtahy a skladatel jim propůjčil svou jadrnou, jasnu a přesnou dikci.

Nesmíme zapomínat, že je to ovšem pomocná forma a že původní znění orchestrální jí nemůže být rovnocenně nahrazeno. Ježkova instrumentace má osobitý charakter a prozrazuje školeného hudebníka, i když se přidržuje běžných vzorů a řídí se předpisy, které byly platné v určité době. V daném rámci se Ježek osvědčil jako skladatelská individualita; dovezl zacházet s omezenými prostředky po svém, rozvinul zde tolik fantazie a prokázal tolik vkusu, že se především odlišil od běžného průměru ve své době a přetrval i přes změnu názorů také do přítomnosti. Snad se vyskytují různé názory právě na jeho způsob instrumentace a uvažuje se přitom o nutnosti změn, protože i jazz se neustále vyvíjí. Jestliže však černošský jazz vytváří pouhé thema a dovoluje každému souboru, který je dostane do rukou, aby si s ním dělal, co dovele, takže černošská taneční píseň není nikdy definitivně hotová a ukončena, nýbrž se proměňuje tolikrát, kolikrát je nově hrána, jde u Ježka o věc zcela jinou. Jeho písně jsou komponovány shodně s textem nešablonovitě, s kompozičními nápady, které jsou voleny pro určitý případ a neopakují se jinde. Tak vytvořil Ježek ve svých tanečních písních ucelená díla, která mají konečný tvar a individuální ráz. Proto je obtížné měnit a přizpůsobovat je běžné módě. Vezme-li kdo jejich citlivě komponovanou harmonii, či zasáhne-li dokonce do jejich rytmu, poruší jejich podstatu; písně se pak stávají něčím jiným, nikdy však nelepším. Lepšími by je mohla učinit toliko větší osobnost, než byl jejich původní autor, ale takový případ se dosud nestal. Zde se jeví názorný rozdíl mezi Ježkem a černošským jazzem, který zpracovává v kolektivu pouhou melodii. Ježkova písně, ačkolи se inspirovaly jazzovými prvky a rytmami a mají tedy zevní roucho jazzové, jsou sku-

tečné komposice, na nichž se snad dají měnit drobnosti — jako u každého jiného skladatele — nikoli však jádro. Otázka, zda nepůsobí potom zastarale, je zodpověděna jejich skladebnou hodnotou a technickou dovedností. To postačí, aby při změně instrumentačních způsobů se původní podoba líbila a žila. To je stanovisko hudebnické. Stanoviskem módním a snobským se nemusíme zabývat, leda v případech, kdy by nevhodné úpravy Ježka skreslovaly a kdy bychom musili mrtvého skladatele v jeho vlastním zájmu bránit.

I když naše album přináší pouze klavírní úpravy, a počet písni, v něm obsažených, představuje pouhý zlomek jeho tanečně písňové tvorby, poskytuje nicméně dobrý rozhled po Ježkově umění tohoto druhu, jak co do hudebního rázu, tak co do druhové rozmanitosti. I v našich 27 písničkách lze sledovat Ježkovu mnohotvárnost. Najdeme tu písničky milostné, popěvky na různé veselé náměty, písničky sociální a politické. A k tomu, jaká odlišnost v rámci každé kategorie!

Tak v písničkách milostných se Ježek dovedl především vyhnout laciné sentimentalitě, která v běžné literatuře v tomto žánru bujela zcela beze studu. Ve vyznání lásky (ze Slaměného klobouku, 1934) volí půvabnou melodii, která snese obsah cítového projevu i jeho parodii. Ve filmu Ze soboty na neděli (1931) si dovolí škádlivý rozmar ve formě foxtrotu, zatím co ve Slovníku lásky rozezpívá českou kantilénu, ke které ho inspirovala vřelá slova Nezvalova textu. V Zakázaném ovoci (v pásmu Vždy s úsměvem, 1935) se poněkud zasnul v úvaze nad neurčitostí našich tužeb, aby z toho byla apartní píseň pro Ljubu Herrmannovou. Blues z Dona Juana (1931) (Prázdná náruč) tlumočí hluboký lidský smutek. Kdybychom se nemusili omezit na vybrané ukázky našeho alba, mohli bychom uvést řadu dalších příkladů. Ukázaly by jeho fantasií a jeho tvárnost při kompozici podobných námětů: v jeho hudbě nabývají stále nových podob.

Jeho popěvkové melodie se pohybují vpřed s jakousi mile periferijní odhodlalostí. V domě straší duch (z Caesara, 1932) líčí obtíže se strašidly s veselou podšitostí. Holduj tanci, pohybu (z Těžké Barbory, 1937) udílí ponaučení o užitečnosti sportů s usměvavou legrací, která věc nemyslí docela vážně. Tragedie vodníkova vypráví v téže hře o nesnázích nadpřirozené bytosti mezi smrtelníky s podobně bodrým humorem. V paso doble Don Parola a don Pandero step (z Dona Juana, 1931) se ovšem trochu temperamentně nakohoutí, protože tu vyzývá k životní energii. V podstatě jsou to jednoduché melodie popěvkové, které se však navzájem nenadobují. U jednoduchých melodií je to vlastně těžší než u složitých.

Dvě ukázky blues nám Ježka předvádějí jako autora dobových námětů sociálních. Blues je u černochů nářek milostný i společenský. Je to jeho pravá a původní oblast. Ježek si zvolil právě tento pomalý a smutný tanec, aby jím vyzpíval temné náměty z doby velké krize hospodářské. V písni Ze dne na den (z filmu Hej rup, 1934) a ve Strejčkovi Hladu (z Rubu a líce, 1936) se v krásných a teskných melodiích rozvíjejí obrazy nezaměstnanosti a bídy a hudba jakoby je změkčovala, konejšila a mírnila. Ježkovo dobré srdce chtělo svým uměním utěšit vyhoštěnce tehdejší společnosti. Ježek se tu odchyluje od černošské předlohy, která je v bluesu výrazová, vášnivá a vzrušující. Ježkovy tance tohoto druhu jsou měkké, lyrické a dojaté.

Největší rozmanitost vykazuje kategorie politická. Zdálo by se třeba, že tento druh snese pouze určitý, ohrazený projev. Ježek je i zde proměnlivý. Zná netoliková životnost, nýbrž i humor. V Prabábě mé prabáby (z Rubu a líce, 1936) si dělá lehkou legraci ze vzdálených předků. Agrárnického předáka uvedl Konšelskou v Těžké Barboře (1937) s kutálkovou řachandou jako vyžírku a podvodníka. Parodii trampskej písničce svezl zároveň se satirou na volby v první republice v proslulé Babičce Mary (v pásmu Panoptikum, 1935). Diktátorskou zrůdu podal dokonce bod-

rou písničkou se sborovým refrénem v Lodnické (v Pěsti na oko). Vezmeme-li náměty těchto písni vážně — neboť skutečnosti, o něž se opíraly nebyly opravdu veselé — musíme se skutečně obdivovat, kam až se autoři textů s Ježkem odvážili, a to s plným zdarem. Dovedli zachytit komický prvek vyličených jevů a podat je s nenásilným humorem.

V písňích úvahových se politická situace obrazí více méně vážně. V Rubu a líci (ze hry téhož jména, 1936) se ještě pohybujeme na rozhraní ironie a nedobré skutečnosti. V Carioce z Kata a blázna (1934) se vrtošivý rytmus připíná na myšlenku, že si lidé kazí na světě všechno sami svými vlastnostmi. Ve Vousatém světu (z Nebe na zemi, 1936) sledujete běh vývoje kousek dopředu a větší nazad kymácivou melodií, jež výborně ilustruje obsah písni. V Kolumbově vejci z Pěsti na oko se uvažuje o svobodě — ve zmatcích roku 1938 — ještě důvěřivou notou. Ale v písni Vy nevíte, co je středověk (z Těžké Barbory, 1938) se již dostáváme do dusné atmosféry tehdejší zlé skutečnosti. Naproti tomu Bůh suď si v Oslu a stínu (1933) hraje s námětem Diova soudu s jakousi obřadností, používaje i recitativu, který dělí strofu a refrén jako úmyslně pathetický prostředek. Ale těmto písničkám již schází ona lehká komičnost, jsou již blíže palčivým událostem dobovým a jedině kouzlo hudby zmírňuje tíži jejich námětů.

Probíráme-li se dále politickými písničkami našeho alba, najdeme v nich baladu. V Katu a bláznu (1934) zveršovali komikové příběh starého krále, který udrží upadající moc pomocí kata; je to příklad pro fašistického diktátora, který v sobě slučuje vládce, vraha i blázna. Zajímavé ovšem je, že Ježek zhudebnil tento námět foxtrottem a docílil jím potřebnou atmosféru! Aby nedošlo k podobné tragedii také u nás, varují komikové několika písničkami. Proti požadavkům Henleinovy strany, která se tvářila loyálně, ale ve skutečnosti chtěla zničit stát, použili příběhu z Homérovy Odysseie o dřevěném koni, kterého věnovali mazaní Řekové důvěřivým Trojanům, předstírajíce odchod po bezvýsledném obléhání; když však obdarovaní vtáhli velkou hračku do svého města, vylezla z břicha koně ukrytá posádka v čele s Odysseem a za noci spůsobila zkázu (Trojský kůň z Pěsti na oko, 1938). Proto volají autoři ke včasné bdělosti. V Těžké Barboře (1937) vyzývá bojová píseň k odhodlanosti (Co na světě mám rád) a v Pěsti na oko (1938) tvrdí neméně energicky, že vše „Záleží na nás“. Tady udílí text i hudba neklidným lidem ve zlých dobách rady, poskytuje důvěru, ponouká k činům. V této oblasti se zrodily Ježkovy slavné pochody, které sehrály důležitou roli zejména za okupace.

Naše album přináší pochody dva: Plebejců z Caesara (1932) a Na shledanou v lepších časech z Robina (1932). Na rozdíl od revolučního pochodu Proti větru nebo Světa, který patří nám se pohybují oba přítomné pochody zdánlivě v mírnějším pásmu, mají však pravou demokratickou pádnost a bodrou houževnatost českého člověka; první čelí tyranii, druhý doufá v příští, lepší svět.

O příští, lepší svět bojovalo tehdejší Osvobozené divadlo a s ním tedy i hudba Jaroslava Ježka veškerou silou. Vedle okouzlení a dobré nálady, které nám poskytla, zasloužila se činně a mocně o spravedlivou, bezpečnou a radostnou budoucnost pro všechny lidi dobré vůle. Tuto zásluhu nemůžeme nikdy Ježkově hudbě zapomenout.

VYZNÁNÍ LÁSKY

SLOWFOXTROT Z VAUDEVILLE „SLAMĚNÝ KLOBOUK“

Moderato (Tempo di slowfox)

ZPĚV

VERSE

1. Když jsem zlatovla - sá ba - by bý - val,
 2. Dá-vno ne-jsem zlatovla - sá ba - by,
 3. O - na sle-čna přestala být ba - by,

KLAVÍR

měl jsem ba - cu - la - té ru - či - čky. Sám pan strážník zálibně se dí - val,
 dé - mo-ni - cký muž se ze mne stal. Něž - ně ří - kám jed - né sle-čné ba - by,
 sot - va jsem ji za že - nu po - jal. Kdo jí zná-val, ří - ká, že ted' prej by

jak jsem v parku ničil rů - ži - čky. Na procház - ky cho - dil jsem se sle-čnou a byl jsem pe - sko -
 dál jsem se však dlouho ne-do - stal. Na procház - ky cho - dil jsem s tou sle-čnou, jen pro ni ho - dál
 o - no - ho an - dě - la ne - po - znal. Proč jsi vy - myslel komplé - xy, Freu - de? O - na je pě - stu -

ván.
 žit.
 je

Mě - la se mnou starost ne - ko - ne - čnou, než jsem byl vy - cho - ván.
 Měl jsem a - le po - tříz ne - ko - ne - čnou, jak vy - já - drít svůj cit.
 a myslí si, že jí vše - cko pro - jde, když je si - mu - lu - je.

The musical score consists of four systems of music. The first system shows the vocal part (Zpěv) and piano part (Klavír) with lyrics in Czech. The second system continues with lyrics in Czech. The third system shows lyrics in both Czech and English. The fourth system concludes with lyrics in Czech. The score is in 4/4 time, with various dynamics and performance instructions like 'mf', 'p', and 'f'.

mf

Tu jsem dětskou nožkou drtil čer-vy,
Až ji jed-nou poštípa-la ble-cha
Za trest už nešetřím žádnou ble-chu,

p

tu zase hynu-la ží-ža-la.
a o-na se chystala na ni,
pomstím se na hmyzu strašlive.

mf

To šlo vychova-tel-ce na
řek jsem, „Baby, teď se blecha
Když mi chot' vytýká tu ne-

p REFRAIN

ner-vy, vlid-ně mne ká-ra-la:
ne-chá, ted' při-jde vy-zná-ní"
ple-chu, řek-nu jí ma-zli-vě:

1. 2. Přej-te ží-vot chudé štěni-ci, ne-u-top-te
3. Co bych še-třil chudou štěnicí, u-to-pím si

fp

ble-chu na lžici, co když má ren-dezvous s jepi-cí, kte-rá ji má ta-ky rá-da, ja-ko já mám vás.
ble-chu na lžici, po-slou-žím tím jí-né ště-ni-ci, je-stli ji má to-lik rá-da, ja-ko já mám vás.

pp

p

Ba i ten o-bá-va-ný o-vád svou o-vád-ku ve-li-ce má rád. Pře-ce mu-sí-te respektovat,
Z vás kdy-by se přes noc stal ovád, ji-stě by-ste mne bodla do zad. Jen a-by-ste mohla do-kázat,

p

pp sub.

že jeden druhé - ho má rád, tak ja - ko já vás. Věz - te, že i ne - patr - ný tvor ji - né - ho má
že mne máte stej - ně rá - da, tak ja - ko já vás. Po - mlou - vá - te mne, že jsem netvor, že za - slou - žim

pp

rád zas. Ba, do - kon - ce od - porný netvor ji - ného netvo - ra má rád, tak ja - ko já vás.
pro - vaz. Z ko - ho - pak by se nestal netvor, když má ve - dle se - be ne - tvo - ra, ja - ko já vás.

f

Ať vám ša - ty se - žerou mo - li, vždyť ty ša - ty to - lik ne - bo - lí, to - lik ja - ko
Just si kou - pím prá - šek na mo - ly, ať to bo - lí ne - bo ne - bo - lí, to - lik je to

pp

mo - ly za - bo - lí, že jim nikdo ne - do - vo - li, a - by mě - li ji - né mo - ly rá - di, ja - ko já mám vás.
ji - stě ne - bo - lí, to - lik ja - ko mne to bo - lí, že mě o - tec nezbíl ho - lí za to, že jsem si vzal vás.

CARIOCA (SOL Y UMBRA) RUMBA ZE HRY „KAT A BLÁZEN“

Tempo di rumba e poco allegro

p

Z nás lí - dí se dost za se-be ni - kdo ne-sty - dí,
ni - kdoznás se ne -

f

sta - rá, co příjde po nás. Sed - ně - te na ži - dli, pře - čtě - te si bi -

f

bli, jak do se - be li - di od-jak - ži - va myd - lí. Jak zač - la ta me -

la, Kainza - bil A - be - la, pak si li - di po - sta - vi - li zlaté te - le,

mf

od těchdob na svě - tě se to po - řád me - le.

a že se ni-kdo ne-sty - dí.

Vždyt'ne-be je jen pro an - děle, ne pro li-

di.

Kdó se zvás rozhledne, li - di,

an-dě-le žádné ne-vi - dí.

pp

crescendo

REFRAIN

p

Vše-chno, co na svě - tě va-dí, je jen

od li - dí,

všechno, co na svě - tě va-dí, je jen od nás.

NA SHLEDANOU V LEPŠÍCH ČASECH
POCHOD Z POHÁDKY „ROBIN ZBOJNÍK“

Tempo di marcia

KLAVÍR

My dva nic ne-má-me, nie ne-zna-me - ná-me, ze sto-le - tí do sto-le - ti jdemi.

Ti, co ně-co ma - jí, ti nás dva ne - zna - jí, tak hle-dá-me za - sli-be - nou

zem. Do-kud bu-de ze-mě ku-la - tá, na chu-dá - ky

bu - de bo - ha - tá. Jde - me dál, _____ po - řád dál,

REFRAIN

dál a dál. Každý z nás ně-co má, co ob - čas tla - í - vá, co mu

p-f

dě - lá na tvář vrás - ky. Každý z nás starost má, v sobě ji u-krý - vá pro pe-

ní - ze ne - bo z lás - ky. Rozděl - me bo - le - sti rovným dí - lem a pak

dej - me se za jed-ním cí - lem. Všichni se se-jde - me, až svou zem na - jde - me, na shle-

da - nou v lep - ších ča - sech. ča - - sech.

ff

ZE DNE NA DEN
BLUES Z FILMU „HEJ RUP“

Tempo di blues (un poco andante)

KLAVÍR

p REFRAIN

3 3

Je-den den za druhým jde a já den ze dne spím jinde, a tak den co den mívám jen je-den zlý

sen, ja-ký bu-de příští den. Kde se probudím za týden? Co je do ži-vó-ta jen ze dne na den! Darmo
p *mf*

bdím a přemítám,darmo no-hy si u - litám. A tak ať dělám,co dělám,práci ne-mám. Hledám ve dvou,hledám sám,někde
p *mf*

kleju,někde že-trám,a-le ve-čer zas o hladu u-lé-hám. A to je jen slabá ú-těcha, že bi-du nemám sám.
p

Že je nás víc,než na sto tisíc, mnohem víc,než sto tisíc těch,kteří vyšli do ulic hledat práci a nic více... Jeden
pp *mf*

den za druhým jde a den ze dne se spí jinde. A tak den co den máme jen jeden zlý sen, ja-ký bu-de příští den,kde se
pp

vzbudi-me za týden.Ta-ko - vý je ži-vot jen ze dne na den. *rit.*
pp *rit.* *3*

ZAKÁZANÉ OVOCE

SLOWFOX ZE HRY „VŽDY S ÚSMĚVEM“

Sheet music for piano and voice, featuring five staves of musical notation with lyrics in Czech. The music is in common time, key signature of one sharp (F#), and includes dynamic markings like *p* (piano) and *mf* (mezzo-forte).

Staff 1:

proč lá-ká di-vo-ce kaž-dé-ho jen to, co ne-smí mít? Proč jen ne-ví-me,

Staff 2:

po čem vlastně sami tou-ží-me, ne-máme však stání, bez u-stá-ní mu-sí-me tou-žit.

Staff 3:

Če-ká-me na spl-ně-ní to-ho, co tu ne-ní. Den ze dne jen

Staff 4:

dou-fá-me, že se dřív ro-ze-dní. Tím, že nás lá-ká jen to, co ne-smí-me mít,

Staff 5:

že smíme jen tou-žit, je vin-no ja-bl-ko E-vi-no.

BABIČKA MARY

TRAMPSKÁ PÍSEŇ Z REVUE „PANOPTIKUM“

Moderato

p

plch, skunk, vše u - tí - ká po strá-ni od Mední - ka. Krě-mář zhas-ne,
zřím zas město dra - hý, je-du vo - lit do Pra - hy.“ Do - pi - je, a
ze všech nej - ví - ce vo-la - la ji pol-ni - ce. Tak ba - bi - čku,

p

cowboyo-vé ztichnou, pi-rát zděšen tvář si za-kry - je, ru - dé squaw se chvě-jí a pak vzduchnou:
a - by se ne - řek - lo, pu-ty-ká-re změni v mrtvo - lu, za zá - dy má ště-cho-vické pe - klo
pro kterou vždy by-la vál-ka s li-do-je-dy le-gra - ce, tu ba - bi - čku za párdní za-bi - la

REFRAIN
f Allegro

„bli - ží se k nám postrachipréri - e.“ Ma - ry, ba - bi - čka Ma - ry, dva kol-tá -
s šlajsnou svatojánských a - to - lů. Ma - ry, ba - bi - čka Ma - ry, pá - dlu - je
vo-lební a - gi - ta - ce. Ma - ry, bo - jov - ná Ma - ry, už ne - se -

f

ky za pa - sem, nad hla-vou to - čí la - sem. Sto - le - tā Ma - ry, ba - bi - čka
bez ná - ma - hy po prou-du až do Pra - hy. Sto - le - tā Ma - ry, ba - bi - čka
dá - vá v se - dle, ve vol - bách by - la ve - dle. Sto - le - tou Ma - ry, ba - bi - čku

1. 2. 3.

Ma - ry, tak zkrotí křepce hřebce, ať chce, či ne - chee.
Ma - ry jde do vo - leb - ní - ho bo - je za cowbo - ye.
Ma - ry, vol - ba - ma za - bi - tou, k so - bě vzal Ma - ni - tou.

Fine

KAT A BLÁZEN

FOXTROT ZE SATIRICKÉ FANTASIE „KAT A BLÁZEN“

Tempo di foxtrot (Allegro)

VERSE *p*

ZPĚV

Dle starých pra-me-nů
Po-hád-ky vy-čichly,

KLAVÍR *f* *p*

kdy-si kra-lo - val sta - ry vет - chý král. Ře - če - né -
za - pad-nul i král a svět do - spěl dál. Kde-pak jsou

p

ho krá-le ni-kdo se ne - bál, kaž - dý se mu smál. At' dě - lal,
ty ča - sy, kdy se ná-rod smál, kri - se se ne - bál. Jak se všechn

p

co dě - lal, lid se chechtal dál, ná-rod byl spo-ko - jen, re-ptal je - nom král
no mě - ni a jak ten čas le - tí, ži-jem ve zna-me-ni kul - tur-nich sto-le - ti.

p

Kat a - by tohle spral, to jsem blázen sám, jak už vlád - nou mám?
Dnes už lid ne-po-zná, ko-ho se má bát a ko - mu se smát.

p

Až te-prv ba - ba Ja-ga, jak praví sta - rá sá-ga, po-ra-di-la krá-lo-vi jed - ním rá - zem,
Z čista jasna, kde se vzal, pan Nikdo tu se vzal, křičel,jak si předsevzal: „Já checi vlá - du,“

p

že kdyby lip znal svůj lid, vě-děl by, co lid chce mít, vážnost že mu do-dá jen, jen kat a blá - zen.
nemluvil a jenom řval, co ne-dal,to sli-bo - val, a - le na svá bedra vzal funkci hro-ma - du.

mf

Král že mu-sí ka - ta mí-ti, a - by se lid bál, jen blázno-vi do-vo-li - ti, a - by se mu smál.
Prohlásil se za krále, za blá-zna,za ka - ta, tak-že vznikla si - tu-a-ce značně na-pja - tá.

p

Král se vrátil na svůj hrad, ba-bu poslech'a byl rád, od té do-by pa-no-val kat, blá - zen a král.
A tak z kata a blázna vznikla hodnost svérázná, vy-líhnul se no-vý tvor, blá - zen li - ktá - tor.

BŮH SUĎ!

PÍSEŇ ZE HRY „OSEL A STÍN“

Moderato (Quasi foxtrot)

ZPĚV

KLAVÍR

p

1. To vám by-lo po svě-to-vé vál-ce di-vad-
 2. Od těch dob, co s fa-šis-ty jsem veď-pochod na
 3. Sám jsem válku pro-žil ja-ko hr-din-ý fraj-
 4. Zeptat se mů - že-te vše, leč smí-te jen ří-

mf

lo, jak to špatně do-pad - lo, Ra-kou - sko se rozpad - lo. Tenkrát ještě Víděň dr-že -
 Řím, a-niž se sám o-pa - třím, vždycky ně-co za-va - řím, ob-čas ka-non, e - ro-plán se
 tr, jakmi - le by-lo po ni, řku: so gehtes nicht wei-ter. Z Versailles z Lo - carna svět no -
 ci, to, co řek-li stát-ní - ci ve vlád - ní ko-a - li - ci. Tím se do-spě - je, po - ka-vad

p

la s Pa-ří - ží krok, a - le dnes je nám Ví - deň vel-ká jak sta - ry kai - se - rock. Po - li - ti - ku
 Maďarsku do - dá, at' se vztekem u-hlo - dá ce-lá ta Ma-lá Do - ho - da. Hi - sto - ri - e
 vý se na-ro - dil, a - le mně se ne-ho - dil, pro-to mám ú-der-ný od - dil. Ich füh - re das
 se to-ho ty - če, k nestranné - mu ná-zo - ru po-dle stra - nic-ké-ho klí - če. Sa - mo - zřej - mě

mf

ob-sta-raj' ci - zí di-plo-ma - ti, Bel-la ge-runt a - li - i a Au - stri - a pla - tí.
 bez lá-sky no - vé svazky tvo - ří, at' mi ni-kdo ne-le - ze k Ja - der-ské - mu mo - ří.
 Volk a vú-bec ne-če-kámvě - ku, ve-du Ně-mec - ko zdneška až do stře-do - vě - ku.
 pa-trí ten při - pad do ko-mi - se, kte-rá sa - mo - zřejmě dle klí - če se - sta - ví se.

p

Proč já, chudák ma-lej, nejsem o kou-sek vět - ší,
Ta-bo-ta, co I - ta - li - e vy-fa-so-va - la,
Každý so-can, žid, de-mokrat přede mnou za - lez,
Tím se na všech stranách do-cí - lí pl-né sho - dy,

sot - va jsem zahnal ru - dé, už mám hnědé nebez - pe - čí.
už je mi dávno ma - lá Eia Eia Al - la - ha.
ať má - me všude da - les, jen když Deutschland über Alles!
což po - ve-de k rozbrojům, čímž uply - ne pl - no vo - dy.

p

mf Recitativ

1. Ze-us, hi-sto-ri-e zna-lec, pro-ro-ko-val sklopiv pa-lec:
 2. Ze-us, sta-rý zna-lec Rí-ma, ten-to po-su-dek za - hří - má:
 3. Ze-us, sta-rý hromo - vládce, od-tu-šil břitce a krát - ce:
 4. Ze-us, se trochu zamra - čil a roz-pa-či-tě na-zna - čil:

rit.

mf

mf

sf

sf

dim.

REFRAIN

Tempo di marcia (Maestoso)

1. Vi - nu dá-vám cí - sa - ří a krá - li, ta-hat za něj ka - šta - ny, to pá - lí,
 2. Pro - ti hla - du stvo - řil jsem vám jíd - lo, na černou ko - ši - li vez - mi mýd - lo,
 3. Teu - to - no - vé vždycky mě - li vlo - hy, pí - ti krev a no - sit vol - ské ro - hy,
 4. Jsem jen bo - hem, ne ju - ris do - kto - rem, ne - chci nic mí - ti s va - ším cen - so - rem,

p

p

mf

f

u dvou oh - ně pe - češ se jak he - rink, děl -ník má hlad, se - že - re tě Goe - ring.
 ne - li - tu - ju, že jsem stvo - řil tvo - ry, šláp' jsem vedle tvo - ře dik - tá - to ry.
 at' si A - dolf k středo - vě - ku mí - ří, a - spoň ho tam na - jdu na pra - ný ri.
 vrať - te se pěk - ně k své vládě zpát - ky, ne - boť na to - hle je Ze - us krát - ký.

POCHOD PLEBEJCŮ
POCHOD ZE HRY „CAESAR“

Tempo di marcia

ZPĚV

KLAVÍR

1. Ví - ce než - li
 2. Se - dí-me tu

slá - va, víc než pol - ní trá - va je ob - čan - ská svo - bo - da!
 v kou - tech, no - hy, ru - ce vpou - tech, mys - lí - me si však svo - je.

Ni - kdy se ne - zda - ří za - vřít ji v ža - lá - ří, svo - bo - da se
 Do - kud hla - vu má - me, zhla - vy si zpí - vá - me v se - dě, vle - že,

p REFRAIN

ne - pod - dá.
 ve sto - jo:

1. 2. Na nás ne - pla - tí ni

p

pou - ta, o - ko - vy, ni ře - tě - zy. Pou - ta zre - za -

tí. Ta svo - bo - da vře - tě - zech ne - vě - zí! Ta spou -

— tat se ne - dá, vždy - eky bou - rat se dá hla -

vou. Pou - ta zre - za - tí, sta - ré že - le - zo

na nás ne - pla - tí.

V DOMĚ STRAŠÍ DUCH
FOXTROT ZE HRY „CAESAR“

Tempo di foxtrot

KLAVÍR

p

Já bych vám ne - byl sám přes noc ve sta - ro - dáv-ném hra - du, ne - ni tam klidné spa -

p

ní, cho-dí tam bí - lá pa - ni. Pra - ská - ní na - há - ní

p

stra - chu člo - vě - ku v no - ním chla - du, srd - ce mi hla - si - tě kle - pe, tu - šim ta - dy zá - ha - du.

pp *pp*

pp *pp*

REFRAIN

mf

Bo - ty du - pou po scho - dech, v do - mě stra - ší duch, ná - hle tá - hle za - ne pi - š - fět:

p

un nochetino marcato

mf

prásk! A zbyl po něm puch. Ve vi-ký - ří na - ho - ře vy - tře - ště - ná tvář,

mf

dlou-há čou-há z ka-men ru-ka a tr - há ka-len - dár. To-hle pře-ce ne - ní žád -

mf

né by - dle - ní! To je jen k zblá - zně - ní, a - le k by - dle - ní to ne - ní.

p

Ho - di - ny jdou po-zpát - ku, je tu mr - tvý vzduch. Je tu ně - co v ne-po - řád - ku,

marcato

1. rit.

lí - tá ta - dy zly duch. duch. rit.

p

TEĎ JEŠTĚ NE
FOXTROT Z FILMU „ZE SOBOTY NA NEDĚLI“

Slova VÍTĚZSLAV NEZVAL

Moderato

ZPĚV

KLAVÍR

VERSE

O pá - té se div-ka li - bi, ve - čer o - sl - ní,

při ve - če - ři lec-cos sli - bí. Kdy to vy-pl - ní?

Muž si mys - lí: Na co če - kám,

slib je pře - ce slib, pojď-me, sleč - no, ješ - tě ně - kam, čím dřív, tím lip!

p REFRAIN

„Ted' ještě ne, až za chvilku, až zhasnou světla v ba-ru.

Ted' ještě ne, až za chvilku se ztratí pář po

páru. Ted' ještě ne, až zachvílku, až budem

spo-lu-sa-mi. Něco ti slí-bím, pak tě po-lí-bím,

a-le ted' ne, až za chvilku.”

1. 2.

SLOVNÍK LÁSKY
WALTZ Z FILMU „ZE SOBOTY NA NEDĚLI“

Slova VÍTEZSLAV NEZVAL

Andante

KLAVÍR

ZPĚV
p dolce

Slov - ník lás - ky tak má - lo ří - ká,

p *p dolce*

ne - lze si z ně - ho nic brát.

p

Hou - sle plá - čou,

p

sa - xo - fon vzly - ká, má - li člo - věk rád.

mf

Vždyt' ve slov -

p

ní - ku jsou me - ze - ry!

pp

Tak blou-dím ce - lé ve - če - ry.

pp

REFRAIN

p dolcis.

Já bych ti chtěl svěřit nej-slad-sí-mi slo-vy to, co mám na srd-ci

p dolcis.

dim.

a je - ště víc. Ne-bu-deš mi vě-řit, hud-ba ti však po-ví to, co ti

dtm.

p sub.

pp

ne - u - mím řít. Ze-ptej se srd - ce, když při tan-ci bi - je,

cresc.

f

ze-ptej se na to me-lo - di - e. Já bych ti chtěl svěřit nej-slad-sí -

cresc.

f

p sub.

mi slo-vy to, co ti ne - u - mím řít. 1. 2. řít.

DON PAROLA & DON PANDERO PASO DOBLE ZE HRY „DON JUAN & COMP.“

p REFRAIN

At' pr-ši či le-je, at' do-bře či zle je,
nám zbu-de vždy je-dna na-dě-je.
At' se co chce dě-je, nej-lip že
se smě-je, kdo se na-po-sle-dy za-smě-je.
Vždy-cky a všu-de se
vy-plá-ci po-čí-hat si na si-tu-a-ei,
bez o-hle-du na cit, včas do vše-ho ba-cit, pak se vše v do-bré o-braci.

PRÁZDNÁ NÁRUČ
BLUES ZE HRY „DON JUAN & COMP.“

Andante (Tempo di blues)

ZPĚV

KLAVÍR

VERSE

Že prý ne-mám tak pít, že prý ne-mám tak žít, že prý ne-mo-hu ni-kamdo-jít,

do - kud bu-du tak pít. — Proč-pak ne-mám tak žít, proč-pak ne-mám tak pít;

u - snu, probudím se a vsta-nu, kdy budu chtít. Musím se čas-to smát, sám so-bě

REFRAIN

smát, že,když jdu spát, že si pod po-duš-ku dvě lá - hve dám.

Ty láhve když já mám, pak mo-hu pst, pak mo-hu snít, na-dě-jí je-di-ně ve ví - ně hle-dám.

Rá - no pá - ra bu - de třeba zla - tá, prázd - ná

ná - ruč snad bu - de bo-ha - tá. Musím se čas-to smát, sám so-bě smát, že,když jdu

spát, na-dě-jí je-di-ně ve ví - ně si hle-dám.

VOUSATÝ SVĚT

ZPĚV

Moderato

KLAVÍR

p VERSE

1. Do - ka - vad ti ne - na - ros - te
2. Chceš - li, a - by ti šli na ru -

f

vous, ba - jo, ještě jsi do ži - vo - ta ne - vklouz', ba - ne,
ku, ba - jo, nos as - poň vou - sa - tou pa - ru - ku, ba - jo,

p

ještě jsi moc mla - dý, pa - nic a nic víc, bez vou - sa - té bra - dy ne -
sta - čí vrou - sú kou - sek a hned u - vi - diš, že se po těch vrousech vy -

p

REFRAIN

cresc.

mů - žeš vě - dět nic. 1. 2. Jak bá - ječ - ně, bá - ječ - ně svě - tu pro - spí - vá:
špl - háš výš a výš.

p

cresc.

p *cresc.*

je - den krok do - pře - du a pak dva zpát - ky. Dáv - no už, dáv - no to

f

takhle cho-dí - vá: je-den krok do - pře - du a pak dva zpět. Váž - nost a

f

dú - stoj-nost starým ná - le - ží, dáv - no, pra - dáv - no už ne - zá - le - ží na mlá-de - ži.

p *cresc.*

Krá - čej, jak krá - čí ce - lí vou-sa - tý svět. Je - den krok do - pře - du (a pak dva),

jed den krok do - pře - du (a pak dva), *jed* den krok do - pře - du a dva zpět.

TRAGEDIE VODNÍKOVA
FOXTROT ZE HRY „TĚŽKÁ BARBORA“

KLAVÍR **Allegro**

PVERSE

1. Je to pra-sta-rý zvyk v našem ro-du,
 2. Tu však pod vli-vem rostoucí fá-my

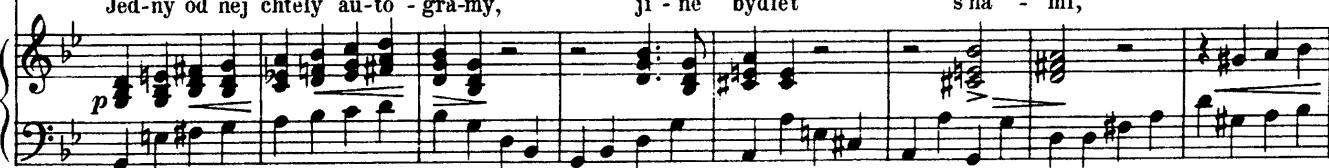
že po tuč-ném ho - du
 zač - ly cho-dít dá - my.

p

u - ží - vá - me za - ží - va - cí so - du,
 Jed - ny od něj chtěly au - to - gra - my,

z vo - do - vo - du vo - du.
 ji - né bydlet s ná - mi,

mf

Tu - hle za - se byl ro - din - ný podnik,
 do - šly i a - no - nymní do - pi - sy,

vo - do - vad - však přestal fungo - vat.
 od vo - dá - ren - ské správy spi - sy,

p

Vražim tam drát, vy - lít na mne vod - nik,
 od ob - dr - že - ní do osmé - ho dne

za - čal mi ten drát - brát.
 at' za - pla - tí vod - né.

REFRAIN

p

Mít vod-ní - ka v by-tě, to je tí - seň, ni - čí ko - be - rec z ko-ko-su, ka - pe vo - du
Ná - hle vod - nik vy - zná služ-ce lás - ku, dr-hne za ni šo-sem schody, služ-ka sdi - li

pp

z o-bou šo-sú, na u-bru-su srá-ží ro-su, ba i plí - seň. A pred do - mem fl - di pl - ný chod -
je-ho svo-dy, v no-ci cho-dí ko-lem vo-dy na pro-cház - ku. Na svat-bu však a - ni po-my-šle -

p

ník, dě - ti mi v ko - mo - ře plá - čí, prý sly - še - ly na pa-vla - čí, že jsou u nás vy-zvě - da - čí,
ní, ne-má po - tvr - ze - ni da - ni, křestní list, kon-skripění, a - ni dů - kaz ta - dy ne - ni, že byl

pp

žádný vod - nik. Ra - nik měl ú-vod - nik o vod-níku, — ve - čer-ník mi na - dal
na cviče - ni. Nech - te si lejstra, já chci svobo - du, — řek' vod - nik a šup do

mf

podvod-ní - ků — do by - tu mi vtr - hla po - l - ci - e, že prý těm baj -
vo - do - vo - du! — Bo - jím se, že to služ - ku za - hu - bi, ku - dy cho - dí,

p

pp

kám ne - vě - ří. A už jsou tu re - por - té - ří, od Fo - xe o - pe - ra - té - ří, jak prý ži - je?
tu - dy sku - čí. Dí - tě jí bre - čí v ná - ru - čí, kdežto o - tec smut - ně bru - čí za - se v po - tru - bí.

f

HOLDUJ TANCI, POHYBU
PÍSEŇ A SLOWFOX ZE HRY „TĚŽKÁ BARBORA“

Tempo di marcia

KLAVÍR

f

Zhluboka dý - chat, zhluboka dý - chat, vy-pnout pr - sa, břicho za-str - čit! Zhluboka

dý - chat, zhluboka dý - chat, raz, dva, tři! Vykročit

ráz - ně, vykročit ráz - ně, le - vou, pra - vou pa - ží při - pa - žit. Vykročit

ráz - ně, vykročit ráz - ně, raz, dva, tři.

Moderato

Ráno tě-lo do po-hy-bu dá - me, aby se nam rozproudila krev, když jsme v tom ták si hned zapívá - me.

Slow-fox tempo

Zpěv je pře-ce u-slechti-lý zjev. Ve hře hledej zá-li-bu, holduj tanci, po-hy-bu. Rytmicky,

la, la, la, srdece pracovat má. Kdo se sportem rozja-ří, mí-vá rů-že ve tvá-ři. Sportuje,

la, la, la, ru-ka-ma noha - ma. Lá - ska srd - ce mo - ří, or - ganis - mus ho - ří,

lá - ska ni - ěí tě - lo, jež by sí - lit mě - lo. A pro-to nej-lé-pe se rozja-ří, kdo na ja-re

ves-la-ří, ry-ba-ří, la, la, la, a v zá - ří brusla - ří, v pro - sin-ci ly - ža - ří.

VY NEVÍTE, CO JE STŘEDOVĚK
FOXTROT ZE HRY „TĚŽKÁ BARBORA“

Moderato

KLAVÍR

VERSE

1. Ztrouchni-vé-lým le-sem táhnou pá - ry, nad mo - čá - lem
 2. Ve vě - ku e - lektři - ny a pá - ry za - tla - či - la

tan - čí čá - ry, má - ry, prej když k ránu mr - ho - lí, tou - la - jí se mr - tvo - ly.
 vě - da čá - ry, má - ry, vstřikne - me si rum do žil, a - by se věk pro - dlou - žil.

REFRAIN

žá - ba kváká, vl - kodlaka lá - ká. U každý vesni - ce ší - be - ni - ce, u každé - ho města
 ži - vot nás až nad oblaka lá - ká. K čemu u vesni - ce ší - be - ni - ce? I bez ší - be - ni - ce

ghet - to, na místo justi - ce in - kvi - si - ce, tak a - si vypa - dá stře - do - věk.
 jde to; když se zachce, zmizíš bez ju - sti - ce. Dnes už pře - ce ne - ní stře - do - věk.

Šíří se infekce
 Život plyne lehce
 vel - mi lehce,
 bez in - fekce,
 mor je konkurence
 na churavý chrup jsou plom - by.
 Felčar nezná pojem
 na churavé město
 de - sin - fek - ce,
 pošlem let - ce.

ne-divte se, vždyť je středo-věk.
 A místo desinfekce bom - by.
 U - ro - ze-ní pá-ni
 Stoprocentní muži
 v ušlech-tilém klání,
 v soubo-jích se tuží.
 pro lásku si ka - zí br-ně -
 Něžné pohlaví je ne-ba -
 ní.
 ví,
 Vrá-ti - li se zdraví
 spo-lečenské formy,
 z kři - žácké výpravy,
 ba i právní normy
 dá Pán Bůh, snad se o - že - ni.
 re - ši se klac - kem do hla - vy. Že

A ta strohá krutost
 diploma-ci - e jsou
 na pi - ráty, ca - ry, máry,
 těm lámali vaz i hná - ty.
 a že smlouvy jsou jen cá - ry,
 Na tom se dohodly
 a že dané slovo
 všechny stá - ty.
 lá - ry, fá - ry,

To byl ovšem ještě středověk.
 to bude a-si tím, že
 to bude a-si tím, že... Prostě tím, že není středověk.

KONŠELSKÁ

PÍSEŇ ZE HRY „TĚŽKÁ BARBORA“.

Tempo di polka

Tanec

DRUHÁ KONŠELSKÁ PÍSEŇ

I. Do vína leje
špínu, pomeje,
doma se směje,
že je kabrhák.
Ve jménu vlasti
dukáty chrastí,
kapsu si mastí,
je to darebák.
Vždyť mu jde věru
jen o karieru,
kdo je ten vykuk, zdalipak ho znáš?
To nebude nikdo jiný věru,
než vypečený bürgermeister náš!

A krucajdá a hele ho!
a všechno on a my prej nic!
Tak tohle ne! To nepůjde!
Fuj, fuj, fuj!

II. I v plné zbroji
ženy se bojí,
na nic nemyslí,
jenom na kanon.
Na ten si sedne
a v ruce jedně
v poloze svislý
bude držet zvon.
To prý je ono,
v tom je naše spása,
kdo je ten strašák, zdalipak ho znáš?
Ta dutá hlava každému hlásá,
že je to hejtman, ten náš mecenáš.

A krucajdá a hele ho!
A všechno on a my prej nic!
Tak tohle ne! To nepůjde!
Fuj, fuj, fuj!

III. Za městem bydlí,
na zámku sídlí,
hrábě od vidlí,
však nerozezná.
Nic ho neboli,
jde přes mrtvoly,
ale chudáka sedláka nezná.
Ve jménu hroudý
staví na něj boudy,
kdo je ten panák, zdalipak ho znáš?
Dáme se podat, tohle nevíme,
to nemůže být ani člověk náš.

A krucajdá a hele ho!
A všechno on a my prej nic!
Tak tohle ne! To nepůjde!
Fuj, fuj, fuj!

CO NA SVĚTĚ MÁM RÁD
PÍSEŇ ZE HRY „TĚŽKÁ BARBORA“

Andantino

KLAVÍR

p a tempo

Ten, kdo se na svět dí - vá a ke vše - mu ký - vá, ten sa-mozrejmé bý - vá vždy vá - že - ný a

p a tempo

ctěn. Ta - ko - vý mozek pta - čí to - mu to snad sta - čí. Já, ať se pá - ni mračí, já musím s pravdou

f

ven. Co na svě - té mám rád, ne - dám si brát. Než s lumpy tan - co - vat, to se chci radši

p

prát. Teď slyšte, draží pá - ni, mé pi-sně po - slá - ní, teď je po tanco - vá - ní, teď se bu - deme

mf

prát. Ne-bud-te, lí-di, hlu-sí a nastav-te u - ši! Chce-me vás, na mou du-ši, u-

f *mf*

přímně va-ro - vat. Ne - má-te a - ni zdá - ní, že jsou s vá - mi pá - ni, fa - leš - ně hrají s vámi, chtě -

f

jí vás o - be - hrát. Co na svě - tě mám rád, ne - dám si brát. Než s lumpy tan - co -

rit. *mfu tempo*

vat, to se chei radší prát. Ne - bud-te, lí - di, hlu - sí a na-stav - te u - ši! Ne -

rit. *mfu tempo*

chceme, na mou du - ši, nic víc, než va-ro - vat.

rit. *a tempo* *rit.*

KOLUMBOVO VEJCE
FOXTROT ZE HRY „PĚST NA OKO“

Allegro moderato

ZPĚV

KLAVÍR

VERSE

Kdy-by ne-by - lo Ko-lum - bu - sa,

histo-ri-e by by-la ku - sa; kéz by dnes měl po-nor-ku

a za-jel do New Yor-ku za-zpí-vat za ce-lou E-vro-pu.

The musical score consists of five staves of music. The top staff is for the voice (ZPĚV) and the second staff is for the piano (KLAVÍR). The third staff starts with a piano dynamic (p) and is labeled 'VERSE'. The fourth staff continues the lyrics 'histo-ri-e by by-la ku - sa; kéz by dnes měl po-nor-ku'. The fifth staff continues the lyrics 'a za-jel do New Yor-ku za-zpí-vat za ce-lou E-vro-pu.' Various dynamics are indicated throughout the score, including mf, p, and f.

REFRAIN

Čím se to naše o-ko ko - chá, ja - ká to vel-ko- le-pá
To je to Ko-lum-bo-vo vej - ce, dnes - ka mit vA-me-ri-ce

so - cha, hla - vu vne - bi, no-liy u vo - dy, je to so - cha
strej - ce, kte - rý vi, že E - vro - pě vdě - čí za svou ci - vi -

Svo - bo - dy. Zde kon - čí stře - do - vě - ká é - ra,
li - sa - ci. Hej, strej - do, za tou vel - kou lou - ží,

e - vrop - ský dnešek je tu vče - ra, ze - mě svo - bo - dy, ze - mě prá -
zas E - vro - pu stře - do - věk sou - ží, co se vy - půj - čí, to se vra -

cresc

ce, ze - mě ci - vi - li - sa - ce.
ci, vrat'nám ci - vi - li - sa -

1. - ci.

p

2.

f

ZÁLEŽÍ NA NÁS
 (Komedianti jedou...)
FOXTROT ZE HRY „PĚST NA OKO“

Allegretto

ZPĚV

1. Už pa - ni - ká - ří je -
 2. Ko - me - di - an - ti je -

KLAVÍR

dou, dou, už pa - ni - ká - ří jdou.
 dou, dou, už pa - ni - ká - ří jdou.

Hla - vu maj' ve smut - ku a strach jim kou - ká zo - či, už je to na be - ton,
 Tlu - če se na bu - ben a trou - bí na trum-pe - ty, jak hol - ka lech - ti - vá

všechno se o - to - či, ko - le - na se jim tře - sou,
 je - či kla - ri - ne - ty, ko - me - di - an - ti je - dou,

p

Jo-bo-vu zvěst - ne - sou.
Ko-me-di-an - ti jdou.

Jsou jis-tá míš - ta
Na su-dy prk - na,

a tam se chys - tá pro - ti nám a - kce do - za - jis - ta.
přes prk-na cá - ry, na ru - by ko - žich: už je tu král.

To by tak hrá - lo, vždyť je nás má - lo, o - puš - tě - ni jsme
Hra - je se fraš - ka, trou - bi fan - fá - ry, až do - hra - jem, po -

p *Meno mosso*

do - čis - ta. Nej - lep - ší od - po - věd' pro pa - ni -
je - dem dál. Srd - ce se te - te - lí, srd - ce se

rit.

ká - ře je ráz - ná do - mlu - va přes o - bě tvá - řo.
smě - je, co u nás na scé - ně všechno se dě - je.

rit. b

p Allegro moderato

He-le, koukej, po-dí-vej se, div - nej bra-chu, bu-đo te-dy máš kalhoty pl - né stra-chu, ne - bo pro strýč-
Král se vzdá trů - nu pro lásky že-ny zli - du, lou-pež-ní-ci u - ne-sou hr-di-no-vo dí - tě. Mor-dý - ří a

ka Při-ho-du už si na-před ka-liš vo-du. To ti te-dy hlá - sím, já - říku me-dle, s tím hle bu-deš u nás
in - tri-ká - ni chví-li bu-dou svě-ta pá - ni. Tančí se ka-la-maj-ka lebek a hná-tů, pi - rá - ti napadnou

hned - le ve-dle. Kočka le-ze dí - rou, pes oknem, at'jsi venku, než tě na - kop - nem. Ne - bu - dem se kr - čit
lod'stvo Ma-jestá - tu. A Ma-jes-tát jen-ti - še za - plá - če, pak u-pe - če - me zdrtin ko - lá - če. A pak se všichni za - bu -

za ok - nem, kdy - by pr - še - lo, no tak zmoknem! A to ta - dy ne - by - lo ješ - tě, a - by se lid bál jít
de - te smát, jak je - den dru - hé - ho se bu - dou bát. Až u - vi - dí - te, jak to do - pad - lo, vy po - chvá - lí - te na - še

do deš - tě. At'jenom za - le - zou všichni ti sy - sli, zbude nás více než dost sve - se - lou myslí.
di - vad - lo. At' ex - po - si - ce, ka - tar - so, či ko - li - se, každý si přijde na své pe - ni - ze.

rit. e rall.

p Allegro

Žít ja - ko li - di, mít ra - dost zprá - ce, to pře-ce jen zá - le - ží na nás.
Až skon - čí fraš - ka, sho-dí - me mas - ky, z fan-ta-si - e vrá - tí-me se zpět.

Svo-bod - ně mys - let, vy - ří - dit zrád - ce, zá - le - ží na nás.
Jsme ta - ky li - dě, má-me své lás - ky, mi - lu - je - me svět.

Brá-nit svou prav - du a prav - dou mě - řit, to pře-ce jen zá - le - ží na
Až skon - čí fraš - ka, sho-dí - me mas - ky, z fan-ta-si - e vrá - tí-me se

nás.
zpět.

Ne - bát se prav - dy a prav - dě vě - řit, za prav - du
Jsme ta - ky li - dě, má-me své lás - ky, mi - lu - je - me

se prát, s prav - dou vy - hrát, zá - le - ží na nás.
ží - vot, mi - lu - jem svět, mi - lu - je - me svět.

TROJSKÝ KŮŇ
FOXTROT ZE HRY „PĚST NA OKO“

Moderato

KLAVÍR

The musical score consists of five staves of music. The first staff is for the piano (KLAVÍR) in B-flat major, 4/4 time, with dynamics f and dtm. The second staff is for the voice (VOCAL) in B-flat major, 4/4 time, with dynamics p and f. The lyrics are in two parts: 1. Byl vám mazaný pán, vymyslel šikovný plán; trik, švík, prima podfuk, fajn kluk
2. Řek ten veřejně řek: „Řek jevšchválekda-lek, už mi srdce plešá, jdu na a sa-mo-uk, Ho-mér mu dal jméno, lstí-vý O-dys-se-us.“
to od le-sa! Zmocníme se Troje bez bo-je.“
The third staff continues the piano part. The fourth staff begins with a vocal entry: „Já přece nejlip vím, co se ho-dí pro ně. Než řek-mu švec, postavte zedřeva kon! At' se Troja bránu, mně však přejí pá-ni; svo lajsně-my, v koni jsme my, až příjde den, vy-le-ze-mi ven.“ The fifth staff continues the piano part.

REFRAIN

A z Tro - je pří - šli pře - dá - ci, trojští pa - šá - ci. Všichni chválí koňskou

p

prá - ci, a hlav - ně or - ga - ni - sa - ci. Jak se do - hod - li, honem roz - hod - li, že si

p

ko - ně v Tro - ji in - sta - lu - ji pro svo - je pohod - lí. Je - štěv no - ci, než byl den, Re - ko - vé vy -

pp sempre cresc.

accel.

lez - lí ven. Do rá - na je brá - na i s předá - ky roz - bou - rá - na. Ta - hle a - fé - ra

rit. e rall.

p

rit. e rall.

rit.

rit.

nad - chla Ho - mé - ra, kte - rý nám dá - vá dnes vý - stra - hu tím, co se sta - lo vče - ra.

rit.

sfz

RUB A LÍC
FOXTROT ZE STEJNOJMENNÉ HRY

Allegro moderato e sempre rubato

KLAVÍR

The musical score consists of five staves of music. The first staff is for the piano (KLAVÍR), marked with dynamic 'p'. The second staff is for the vocal part, with lyrics in Czech. The third staff is for the piano. The fourth staff is for the vocal part, with lyrics in Czech. The fifth staff is for the piano.

Lyrics:

- Jakpak nemám být za-vi-lý, když je kri - se, po-méry mě při-pra-vi-ly o pe-ní - ze.
- Vpo-lév-ce jsem našel pl-no vla-sů, to přec ne-bý - va-lo za mých ča-sů.
- Dvakrát bě-da, třikrát bě-da, pětkrát bě - da, no-sí-val jsem kdy-si ko-žich z medvěda.
- A- ni mi Mi - ku-láš ne-na-dě-lil gu-láš, dnes-ka bu-du za-se bez o - bě - da.

Tak se na svět pe-si-mis-ta dí-vá,
ne-slyší, jak o-pti-mis-ta zpí-vá.
p rit.

Allegretto (Tempo di foxtrot)

Ať mám mří, ať mám víc, ať si ne-mám vů-bee-nie,
do-ka-vá-de se do-ve-du smát, mám
p rit.

víc. Kaž-dý chlup má svůj rub, kaž-dý rub má za-se-líc,
chci vi-dět líc, mně
p

do ru-bu ne-ní-nie. Ať zhy-ne do-čis-ta za-ry-tý pe-si-mis-ta, k čemu na svě-tě
p

je, ne-smě-je se, jen kle-je. Vždyť i bak-te-ri-e se o svůj ži-vot bi-je,
pro-to ať ži-je
p

i bak-te-ri-e, když se ve-se-le s ži-votem bi-je, ať ži-je jen ten, kdo se do-ve-de smát!
pp ppp

STREJČEK HLADEK
BLUES ZE HRY „RUB A LÍC“

KLAVÍR { Andante

Bez hlavy a bez pa - ty — svět je ja - ko pus-tá u - li - ce, ješ - tě k tomu vče-ra, pane,

vy - li - li mi pé - ra z by - tu, mo - tám se tu ja - ko je - pi - ce. Po ci - hel-nách spím, ze sme - tí jim a

po - pe-lím, se ja - ko sle - pi - ce. Bez bytu a bez ša - ti - ū, jdou za mnou jen stopy za - vá -

tý, povšechny ty ro - ky, pane, dupou za mnou kroky, pane, a šla - pou mi přítom na pa - ty.

p

Když se o-hlíd-nu, za - se vi - dím jen za se-bou svý sto-py za - vá - ty. Kdo to tu du-pe,

p

mf

kdo to tu cho-dí, kdo mě to ne-ne - chá spát? Ať jde svou ces-tou, ať mne ne-bu-dí,

mf

f *p*

za mnou cho-dí strej-ček Hlad. Bez hla-vy a bez pa - ty — mám ži-vot jak zmoklá sle - pi -

p

ce, kdo ví,ko-lik ro-ků, pane, tře-bajen pár kroků, třeba zhásnu něk-de ja - ko je - pi - ce.

pp

rit.e rall.

Maestoso

Je to za-tra-ce - ně jed-no - tvá-rná, za-tra-ce - ně dlouhá u - li - ce.

rit.e rall.

ff

PRA-PRA-PRABÁBA MÉ PRABÁBY

FOXTROT ZE HRY „RUB A LÍC“

Moderato

KLAVÍR

VERSE

p

1. Ver - bu mé - ho ro - du je sil - ná pra - vi - ce, jež pod - po - ru - je
 2. Ted' po - cho - pí - te a - si, proč jen tra - di - ce, čis - to - ta ra - sy

p

p

sta - ré tra - di - ce. Vzdyřnám pa - tří - val Fest - schau - spiel - haus v Salz - bur - ku, nás rod je star -
 pla - tí nej - ví - ce. U - zná - te, že člo - vě - kem smí být o - zna - čen vždycky jenom

p

REFRAIN

p

ší ten, ro - du Habsbur - ků. Pra - pra - pra - bá - ba mé pra - bá - by
 kdo má ro - do - kmen.

p

pp

by - la po svý pra - pra - pra - te - tě ne - te - ří te - ti - ný - ho ze - tě, jenž pak byl dí - tě dí - tě - te krá -

lov-ny ze Sá - by. Pra - pra - pra - děd mé - ho pra-dě - da pro-sla-vil se

pro všechny časy tím, že skryl do ro-din-né ka-sy skalp se tře-mi zla-tý-mi vlasy dě-da Vše-vě - da.

1. Žád - ný z těch před - ků vrak-ví ne - le - ží, do jed - no - ho všich-ni stra - ší ve vě -
2. Dneš - ní ge - ne - ra - ce má víc dů - my - slu, ne - stra - ší ve vě - ži, stra - ší v prů - my -

ži. Jen pra - új - ce me pra - te-ty svak vý-jim - ku ze všech předků tvo - ří,
slu. Dnes k do - hré - mu gó - mu ná - le - ží mí - sto stra - šit na sta - rém hradě,

u - to - pil se ně-kde na mo - ři, vpůl - no - ci se z mo - ře vy - no - ři, šplou - chá na ma - ják.
rad - ši stra - šit ve správní ra - dě, a tam po - tom všem po - hro - ma - dě stra - ší ve vě - ži.

LODNICKÁ

Moderato

KLAVÍR

Moderato

The musical score consists of two staves. The top staff is for the right hand (treble clef) and the bottom staff is for the left hand (bass clef). The key signature is one sharp (F#), and the time signature is common time (indicated by a '4'). Measure 1 starts with a forte dynamic (f) in the treble clef staff. Measures 2 and 3 show eighth-note patterns in both staves. Measure 4 begins with a dynamic of *mf*. Measures 5 and 6 continue the rhythmic pattern established in the previous measures.

1. Ted' jsem já u	kor- mid - la,	já vám u - ká -	žu!
2. Já jsem prv -ní	po Bo - hu,	vy-mej-šlím hes -	la.
3. Mů - že mi svět	na - dá - vat	tfe - ba pi - rá -	tú,
4. Ště - kej - te si	ša - ka - li,	já ne - po - vo -	lím!
5. Na vás mi vždy - cky sta - čí		vy - ce - nit zu	by,

U - dě - lat z vás	po - vid - la,	to já do - ká - žu.	Hoj a - hoj,	ka - pi - tán!	Y - ho -
Při - ko - vu tě	za no - lu	pev - ně u ves - la.	Hoj a - hoj,	ka - pi - tán!	Y - ho -
jen když bu - de	tan - co - vat	ja - ko na drá - tu.	Hoj a - hoj,	ka - pi - tán!	Y - ho -
Až se vo - da	za - ka - lí,	tak si za - lo - vím.	Hoj a - hoj,	ka - pi - tán!	Y - ho -
a hned se kaž -	dý tla - čí	do pod - pa - lu - bi.	Hoj a - hoj,	ka - pi - tán!	Y - ho -

ho, za to - ho ží - vot dám, hip hip hu - rá, ka - pi - tán!
 ho, za to - ho ží - vot dám, hip hip hu - rá, ka - pi - tán!
 ho, za to - ho ží - vot dám, hip hip hu - rá, ka - pi - tán!
 ho, za to - ho ží - vot dám, hip hip hu - rá, ka - pi - tán!
 ho, za to - ho ží - vot dám, hip hip hu - rá, ka - pi - - - tán!

O B S A H

Babička Mary	18
Bůh sud	22
Carioca (Sol y Umbra)	9
Co na světě mám rád	46
Don Parola & Don Pandero	32
Holduj tanci, pohybu	40
Kat a blázen	20
Kolumbovo vejce	48
Konšelská	44
Lodnická	62
Na shledanou v lepších časech	12
Pochod plebejců	24
Pra-pra-prabába	60
Prázdná náruč	34
Rub a líc	56
Slovník lásky	30
Strejček hlad	58
Ted' ještě ne	28
Tragedie vodníkova	38
Trojský kůň	54
V domě straší duch	26
Vousatý svět	36
Vy nevíte, co je středověk	42
Vyznání lásky	6
Zakázané ovoce	16
Záleží na nás	50
Ze dne na den	14

Jaroslav Ježek

PÍSNIČKY 1928—1938

na slova Voskovce a Wericha

Svazek

2

Výběr a předmluva Dr Václav Holzknecht • Obálka a grafická úprava Jiří Rathouský
K novému vydání připravili a korigovali prof. Ladislav Láska a Josef Chuchro
Vydalo Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění, n. p., v roce 1956
jako svou 1628. publikaci v redakci hudebnin, Praha

Hlavní redaktor Dr Josef Bachtík • Odpovědný redaktor Bedřich Nikodem
Technický redaktor Eugen Jiránek • Ryt a tiskl Orbis 3, závod Jiřího Dimitrova
v Praze VII • Ryto • Ofset • I. vydání 1956 • Náklad 20.000 výtisků

38875/55/SV2 • H 2008 • F 175486 • PA 4,56 • VA 10,40
Papír 63×95 cm

Cena Kčs 20,—

56/IX—

10/10